

FOLKEKIRKEN | ROSKILDE STIFT | NR. 5 DECEMBER 2022 | 73. ÅRGANG

Roskilde Stiftsblad Stiftsårbog 2022

TEMA
DIAKONI

Interview med biskop
Ulla Thorbjørn Hansen

Diakoni - andet og
mere end julehjælp

Ankeret, tovholderne
og de frivillige

VELKOMST

Tekst: Ulla Thorbjørn Hansen, biskop

Foto: Rune Hansen

Denne stiftsårbog, som bliver den første i min tid som biskop i Roskilde Stift, har diakoni som tema.

Her findes mange gode historier og refleksioner over, hvordan kirkens diakoni kan tage form rundt omkring i vores store stift.

Måske er diakonien det virkefelt, hvor kirken udvikler sig mest i disse år. I Slagelse står der om nogle år forhåbentlig et *Diakoniens Hus*. Ideen er opstået på baggrund af et samarbejde med stiftets diakoniudvalg. Slagelse Provsti har arbejdet på det i nogle år, og ved fælles hjælp kan det forhåbentligt blive et kraftcenter til inspiration for hele stiftet.

Sjælesorgens kirke er vi på flere måder. Diakonien, der som den barmhjertige samaritaner rækker ud i handling og følger mennesker på vej, er konkret legemliggørelse af den næstekærlighed, som evangeliet kalder os til. Men sjælesorgen finder også sted i alle de andre livsytringer, som kirken har i forkyndelse, samtaler og liturgi. Og som sjælesørgerisk institution er kirken selvfølgelig også kun troværdig, hvis der er blik for trivsel og arbejdsmiljø for dem, der faktisk går på arbejde i folkekirken som frivillige og ansatte.

I kirken er der heller ingen modsætning mellem prioriteringen af diakoni i sjælesorgens kirke og et stærkt fokus på fordybelse og tilegnelse af kristendom som teologisk tankegods. Det ene skal gøres, og det andet bør ikke forsømmes. Der gøres et stort arbejde for at gøre mennesker rundt omkring i stiftet fortrolige med den kristne tro i studiekredse, kirkehøjskole og prædikenvirksomhed.

Rodløshed, retningsløshed og åndløshed kan suge livsglæden og troen på fremtiden ud af mennesker – unge såvel som ældre. Derfor er den teologiske stemme ind i tiden vigtig, ligesom kirkens medmenneskelige engagement i diakonien er det.

Konsulenter og netværk for præsters faglige udvikling prioriterer jeg højt, og det er min ambition at kunne tilknytte stærke ressourcer fra fx de teologiske fakulteter tættere til kirken i forbindelse med præsternes efteruddannelse. Også teologi for lægfolk, kirkehøjskoler og efteruddannelse ønsker jeg at prioritere.

I forordet til en lille fin bog med titlen *Evig protest* skriver oversætteren og teolog, ph.d. Sanne Thøisen, at "sammenhængen mellem akademi og kirke er mere nødvendig end nogensinde før i et kompliceret samfund med højtuddannede borgere, hvor religion ikke er nogen selvfølge, og hvor kristendommens store traditioner ikke står specielt stærkt i den kulturelle erindring".

Det er glædeligt, hvor stor åbenhed der trods alt fortsat er for kristendommens budskab og rige traditioner. I en adventstid er der fx stor tilslutning til koncerter med Händels "Messias", som udelukkende har bibelcitater som tekst. Julenat blev Gud meneske. Vi kalder det *inkarnation*: Ordet blev kød. Evangeliet antager stadig nye menneskelige former, når der opføres musik fra alle mulige epoker og i samtidens kunst.

Kunsten kan dog ikke bære troen og teologien alene – troen og teologien må også bæres af eftertanke og refleksion fra gudstjenestens rum. De ord, der taler om til os om tro, håb og kærlighed. Kirken er ikke kun en

ressource i næstekærlighedens navn, men også i troens og ikke mindst håbets navn.

Vi er, som det lyder i dåben – genfødt til et *levende håb*. Det hjælper vi på vej med en "levende lærdom". Når de store traditioner i kristendommens fælles arvegods ikke altid står mejslet i granit i den fælles erindring, bliver lærdom endnu vigtigere. For i et kompliceret samfund, hvor det meste af vores viden bæres frem af eksperter, må en fælles stræben efter begribelse og selvbesindelse på kirkens budskab og troens mysterium være grundlag for kirkens ageren i verden.

DEBATAFTEN "100 DAGE I BISPESTOLEN"

Roskilde Stifts fem distriktsforeninger er gået sammen om at arrangere en fælles aften i Ringsted.

**Onsdag den 11. januar kl. 19-21.30
i Klostermarkskirken,
Ahorn Allé 46C, 4100 Ringsted.**

Emnet er: "100 dage i bispestolen"

Om lidt er der gået 100 dage siden vores nye biskop Ulla Thorbjørn tiltrådte, og biskoppen har sagt ja tak til at deltage i en slags opfølgning på bispevalgkampen og de opgaver, der ligger hos en biskop.

Denne aften vil Søren Abildgaard formand for Landsforeningen af Menighedsråd, deltage i en samtale, som styres af Anton Pihl, medlem af Landsforeningen af menighedsråd.

Mødet er åbent for samtlige menighedsrådsmedlemmer, og medarbejdere er indbudte til dette!

Tilmelding og indbetaling kr. 100,- på regnr.: 0518 konto: 204132 mrk: 100dage.xxxxogn" senest d. 5. januar 2023.

Der bliver et lettere traktament med drikkevarer og snacks.

Husk at give indbydelsen videre til jeres medarbejdere! Betalingen kan afholdes af kirkekassen.

18

32

45

14

60

Velkomst	3
"Folkekirken skal være der! Det skal vi ikke overlade til andre."	
Interview med biskop Ulla Thorbjørn Hansen.....	6
Bispevielsen.....	10
Årets gang i stiftet 2022	12
Hvad er diakoni egentlig?.....	14
Diakoni – i ord	16
I dialog om diakoni.....	18
Voxpops: Hvad er diakoni hjemme i dit sogn?	21
Diakoni i praksis: Kirken har mange døre	22
Roskilde Stifts diakoniudvalg og diakonikonsulenten	26
Ankeret, tovholderne og de frivillige.....	28
Diakoni – i handling	32
Diakoni- og korshærspræster i stiftet.....	34
Fra provstierne	36
Fem skarpe til Stiftsrådet	48
Tegn et stift	51
Mød stiftets udvalg	52
Stiftets faglige udvalg – gerontologi.....	54
Brug konsulenterne	56
Roskilde Stifts Tusindårsjubilæum	57
Himmelske Dage i Roskilde 2022.....	60
Personalenyt	62
Stiftskort	63

STIFTSBLADET, DECEMBER ROSKILDE 2022

Udgiver:
Roskilde Stift
Palæet, Stændertorvet 3A,
4000 Roskilde.
Tlf. 4638 1920
www.roskildestift.dk

Følg Roskilde Stift på Facebook:
www.facebook.com/roskildestift

Ansvarshavende redaktør:
Otto Lundgaard
tlf. 4033 2127
e-mail: nol@km.dk

Roskilde Stifts
kommunikationsmedarbejder:
Sidsel Drengsgaard
tlf. 3033 9941
e-mail: smad@km.dk

Fotos: Rune Hansen og Otto Lundgaard

Forsidebillede: Rune Hansen
Billedet er taget den 3. november, hvor Roskilde Stifts diakoniudvalg havde indbudt menighedsrådsmedlemmer, medarbejdere og præster til temadag på Galleri Emmaus i Haslev. Temadagen indbød tillige til dialog og debat, og blandt deltagerne mødte vi vores nye biskop.

Korrektur: Lisbeth Grønberg og Birgit O'Sullivan

Layout: Itkin grafisk | itkin.dk

Tryk: StiboComplete
Papir: Silk

Oplag: 2.700

Ny biskop:

”Folkekirken skal være der! Det skal vi ikke overlade til andre.”

Ulla Thorbjørn Hansen blev indviet som biskop i Roskilde Domkirke søndag den 4. september i år. Hun vil arbejde for trivsel og arbejds- glæde blandt ansatte og frivillige, så folkekirken på bedste vis kan stå til rådighed for det moderne menneske

Tekst: Sidsel Drengsgaard

Fotos: Rune Hansen

Hvis vi skruer tiden godt tre måneder tilbage, var Roskilde vært for den store kirkefestival ”Himmelske Dage”. Byen, parker, kulturhuse og kirker summende af aktivitet, foredrag, musik og glade, engagerede mennesker.

Efterfølgende talte mange om, at den daværende bispekandidat, Ulla Thorbjørn Hansen, på sin ladcykel cyklede rundt, deltog, hilste og engagerede sig i samtaler. Hun var simpelthen bare til stede.

Og det siger måske en hel del om Ulla Thorbjørn Hansen, der bliver det 1000 år gamle stifts biskop nummer 65.

Vi skal nå ud!

En af hendes hjertesager er, at folkekirken i fremtiden – i mere udpræget grad – må være en sjælesorgens kirke. ”Og det skal forstås bredt. Sjælesorg er ikke kun den eksistentielle samtale mellem præst og medmenneske, men finder også sted i eksempelvis musik, prædikener, diakoni, samtale og undervisning,” forklarer Ulla Thorbjørn Hansen.

Foto: privatfoto

Hun er i denne sammenhæng inspireret af norske Tor Johan Grevbo, der er tidligere præst og professor emeritus i sjælesorg. Ifølge ham kan sjælesorg stå som en samlende og udfordrende overskrift over alle kirken livsytringer.

”I sjælesorgsarbejdet – bredt forstået – kan vi som folkekirke også nå ud

til de mennesker, der ikke har deres faste gang i kirken. Det har vi været og er gode til i et tilbud som babysalmesang. Det er spændende, hvad det næste tiltag bliver, der på samme måde skaber rum og resonans for kristentro,” siger hun.

Derfor ønsker Ulla Thorbjørn Hansen også at give plads til at være kirke

på mange måder med plads til ånd, følelser og fantasi. Hun ønsker, at der skal være højt til loftet, så længe det er båret af kristendommens ”altid allerede elsket”, som musikeren Peter Bastian så rammende formulerer det i sin bog af samme navn.

”Jeg har i valgkampen sagt, at ét udtryk for dette kunne være en ungdomskirke i hvert af stiftets provstier. Altså et sted, hvor der er plads til samtalerum og fællesskab for unge. Men det skal vi sammen finde ud af. Det er generelt vigtigt for mig at sige, at jeg ikke bliver en biskop, der kommer med alle svarene på forhånd. Jeg vil stille min erfaring og mine kompetencer til rådighed, så vi sammen kan skabe den bedste kirke fremover.”

Lyttende – og retningsangivende

Ulla Thorbjørn Hansen er særligt inspireret af den form for sjælesorg, som Tor Johan Grevbo kalder viatorisk sjælesorg.

En ”viator” udtrykker på latin en person, der både er vejfarende – altså en medvandrer – og en budbærer.

”Man kan sige, at man som sjælesørger altid er på vandring og i proces. Man vandrer med et andet menneske, man er nærværende, og man lytter, og samtidig bringer man bud om noget større, når man bringer noget med sig fra kirken og kristendommen,” forklarer hun.

Og måske derfor var mange så glade for at møde Ulla Thorbjørn Hansen, når hun cyklede rundt, slog følge, deltog og samtalede under kirkefestivalen i Roskilde tilbage i maj.

For selvom hun ikke kommer med alle svarene på forhånd, når hun sætter sig i bispestolen, er hun alligevel ikke i tvivl om, hvilken retning hun vil i og hvad, hun uden tvivl vil sætte fokus på.

Det skal være godt for alle at arbejde i folkekirken

Arbejdsmiljø i folkekirken har hendes store bevågenhed. Og det har det

haft, også før medierne satte fokus på det. I sin valgkamp har hun talt utrætteligt om det, ligesom hun også gjorde, da hun i 2020 bejlede til bispesædet i Helsingør. Her udtalte hun til Helsingør Dagblad:

”Arbejds miljøet står øverst på min dagsorden. Hverken præst, menighedsråd eller frivillig kan brænde for en sag eller være en overbevisende stemme i samfundet, hvis man samtidig skal kæmpe med problemer på arbejdspladsen. Det skal være godt for alle at arbejde og færdes i folkekirken!”

*Vi skal sammen tage
det lange seje træk,
hvor vi fremmer en
ordentlighedens
kultur.*

Og det mener hun stadig. Hun ønsker at bruge de etablerede kanaler og har allerede bedt om, at man sætter arbejds miljø på dagsordenen, når hun deltager i sit første stiftsrådsmøde.

”Et godt arbejds miljø begynder med, at vi taler om det og sætter det på dagsordenen. Og som udgangspunkt

mener jeg, at en sund arbejdskultur bør være en selvfølge. Det er vigtigt at nævne, at det også fungerer godt mange steder, men det er tydeligt, at der fortsat er et stykke arbejde, der skal gøres”.

Hun peger på, at et godt arbejds miljø kræver, at alle parter arbejder sammen om at skabe det.

”Vi skal sammen tage det lange seje træk, hvor vi fremmer en ordentlighedens kultur. En kultur, hvor vi roser det, der bliver gjort godt i stedet for at kritisere det, der bliver gjort dårligt. En kultur, hvor vi taler med hinanden fremfor om hinanden. Og en kultur, hvor vi kræver opmærksomhed, når noget halter, eller nogen ikke har det godt, og hvor der bliver gjort noget ved det”.

Betydningsfulde medvandrere

Det at være vejfarende, kan man sige, har været et livsvilkår, som Ulla Thorbjørn Hansen har haft fra barnsben. Hun er vokset op i en kernefamilie med en lillesøster og en storebror.

Hendes far var KFUM-spejder og Ulla Thorbjørn Hansen fortæller, at ordentlighed og ”klassiske spejderdyder” som ”en aftale er en aftale”, prægede barndomshjemmet, hvor der også blev læst højt af Seidelins børnebibel. I det hele taget var det et hjem, hvor der blev læst meget. Både skøn- og faglitteratur. Det var også et hjem, hvor hun og hendes søskende blev taget med i kirke.

Hendes far var direktør og senest erhvervschef i Sorø Kommune, og på grund af hans arbejde flyttede familien flere gange i løbet af hendes opvækst. Moderen var sygeplejerske og kunne nemt finde arbejde, der hvor de kom frem.

Således er hun født og døbt i Birkerød, konfirmeret i Sct. Mikkel Kirke i Slagelse, student fra Aalborg Gymnasium og teolog fra Københavns Universitet. Herefter har hun gennem de seneste 26 år virket som præst ved kirker i både Helsingør og Roskilde Stift.

Så i en tidlig alder har Ulla Thorbjørn Hansen oplevet værdien i at slå følgeskab på både korte og lange livsstrækninger.

Som 6-årig blev hun inviteret ind i en klassekammerats hjem, hvor familien var engageret i en frikirke-lig sammenhæng.

”De bød mig velkommen og her oplevede jeg en familie, der tog troen alvorligt og praktiserede den. Det gjorde indtryk på mig”.

Som 10-årig flyttede hun og familien fra Gl. Holte til Slagelse, men netop som hun var blevet konfirmeret skulle familien igen flytte. Denne gang til Aalborg.

”I Slagelse havde jeg en fantastisk klasselærer, Rita Andreassen, der vel tænkte, at det kunne være hårdt for mig, at jeg skulle flytte. I lang tid samlede hun breve fra mine klassekammerater og sendte dem til mig. Da det ebbede ud, fortsatte vi som pennevenner”, husker Ulla Thorbjørn Hansen.

Hun bliver stille et øjeblik – og man kan mærke, at det havde betydning, at klasselæreren slog følge med hende på denne strækning.

”Her var der en voksen, som virkelig så mig. Og da hun sidenhen døde, fik jeg lov til at bisætte hende.”

En anden, der fik betydning for hendes livsvandring, mødte hun i meto-distkirken, hvor hun gennem flere år sang i et gospelkor.

”Her var der en præst, Fletcher Thaarup Nyberg, der flere gange sagde til mig: Du skal da være præst. Og hans ord fik betydning for mit valg om at skifte fra en karriere i bankverdenen til en hverdag som teo-logistuderende”, husker hun tilbage.

I flere år, fortæller hun, skrev de sammen – og han underskrev som regel sine breve med ordene: ”Din i Kristus forbundne”.

En del af sit studium læste hun i Australien, hvor den daværende præst i den danske kirke, Henrik True, flittigt lånte hende teologiske værker og tog sig tiden til at samtale med hende om både tro og teologi.

”De samtaler betød meget for mig, og var blandt andet med til at skabe en teologisk selvbevidsthed hos mig”, fortæller hun.

En biskop, der slår følgeskab

Ligesom Ulla Thorbjørn Hansen har oplevet, at mennesker har vandret med hende, ønsker hun at være en biskop, der både slår følgeskab og har et budskab at bringe.

”Jeg vil gerne være en tilgængelig biskop for både menighedsråd og præster. Jeg vil gerne være både lyttende og tydelig”, slår hun fast.

Og på samme måde ønsker hun, at så mange mennesker som muligt må opleve et relevant tilbud om medvandring i folkekirken.

Inspireret af den tysk-amerikanske teolog og filosof Paul Tillich ønsker hun, at vi i kirken skal kunne tale om Gud, så det er meningsfuldt for det moderne menneske.

”Vi skal stille os selv spørgsmålet: Hvordan kan det kristne budskab forstås, forkyndes og modtages af mennesker i dag, uden at de går glip af det essentielle i budskabet? Det er vigtigt, at folkekirken også tilbyder fællesskaber eksempelvis til unge, der ikke er spejdere eller synger i kor, men stadigvæk gerne vil samtale om tro eller eksistens”, siger hun.

Og det gælder ikke kun de unge – men alle mennesker. Kirken skal stille sig til rådighed for meningsfuld medvandring, når behovet er der.

”Folkekirken skal være der! Det skal vi ikke overlade til andre”.

ULLA THORBJØRN HANSEN

Født 14. januar 1966 i Birkerød

Gift med sognepræst
Søren Fahnøe Jørgensen

2022: Biskop over Roskilde Stift

2017-2022: Provst for Slagelse
Provsti og sognepræst i
Sct. Peders-Havrebjerg Pastorat,
Roskilde Stift

2008-2017: Sognepræst i Roskilde
Domsogn, Roskilde Stift

1998-2008: Sognepræst i Glostrup
Pastorat, Helsingør Stift

1998: Konstitueret sognepræst
i Birkerød Sogn, Helsingør Stift

1996-1997: Konstitueret
sognepræst i Frederiksborg
Slotsogn, Helsingør Stift

2016: Fleksibel master i sjælesorg,
ledelse og krisehåndtering,
Det Teologiske Fakultet,
Københavns Universitet

1990-1996: Cand. theol.,
Det Teologiske Fakultet,
Københavns Universitet.

BISPEVIELSE

I året, hvor Roskilde Stift kunne fejre sit tusindårsjubilæum, blev Ulla Thorbjørn Hansen indviet til sin biskoppelige gerning ved en festgudstjeneste i Roskilde Domkirke. Stiftsbladets fotografer var med fra øverste balkon, og her bringer vi fire nedslag fra gudstjenesten

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Rune Hansen og Evald Munksgaard Hansen

▲ For første gang iført bispekåben og det gyldne biskoppelige kors lyste Roskilde Stifts nye biskop velsignelsen over menigheden. Ulla Thorbjørn Hansen er biskop nr. 65 i rækken.

◀ Roskilde Domkirke var fyldt søndag eftermiddag den 4. september. Sidst ankomne gæst var Hendes Majestæt Dronning Margrethe, der sammen med menigheden indledte gudstjenesten med at lytte til Egil Kolinds nykomponerede processions-introitus for blæsere, pauker og orgel.

Roskildes afgående biskop Peter Fischer-Møller forestod den første af de fire læsninger til biskop Ulla Thorbjørn Hansen om ordets tjeneste. De øvrige læsninger blev læst på de biskoppelige læsers egne sprog, norsk, grønlandsk og svensk.

"Kirken er et kærlighedsfællesskab og et fortolkningsfællesskab. Men den er også et erindringsfællesskab. Et erindringsfællesskab i samfundet. Og vi skal huske at fortælle historierne videre til hinanden og til de kommende generationer", sagde biskop Ulla Thorbjørn Hansen i sin tiltrædelsesprædiken.

Årets gang i

Tekst og idé: Sidsel Drengsgaard. Illustration: Sara Itkin

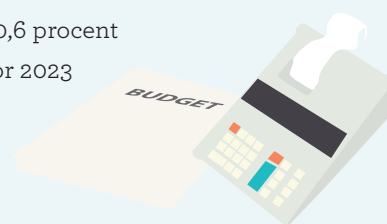
JANUAR

- Kirkeministeriet udskriver bispevalg den 25. januar
- Fejringen af Roskilde Stifts 1000-års jubilæum i weekenden den 28. til 30. januar bliver grundet corona-situationen udskudt til august

FEBRUAR

- Konfirmandtræf bliver aflyst grundet corona-situationen
- Valgbestyrelsen til bispevalget bliver nedsat den 10. februar
- Stiftsrådet fastsætter det bindende stiftsbidrag for 2023 til 0,6 procent
- Stiftsrådet fastsætter stiftets udlånsrente og indlånsrente for 2023 til hhv. 1 og 0,5 procent
- Stiftsrådet vedtager et foreløbigt budget for 2023

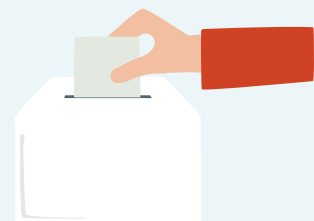
MARTS

- Fælles stiftsrådsmøde i Odense den 5. marts bliver udskudt til den 26. november
- Det første stormøde i forbindelse med bispevalget bliver afholdt i Roskilde Kongrescenter den 30. marts. Det er Landsforeningen af Menighedsråds lokale distriktsforeninger, der i fællesskab indbyder

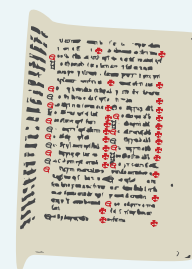
APRIL

- Asger Gewecke tiltræder som konstitueret stiftskontorchef
- Der afholdes yderligere tre stormøder i forbindelse med bispevalget. Igen er det Landsforeningen af Menighedsråds lokale distriktsforeninger, der i fællesskab indbyder
- 20. april indledes første valgrunde af bispevalget
- Der udkommer en særudgave af Stiftsbladet; et festivalmagasin om Himmelske Dage i Roskilde
- Der holdes arbejdsmiljødøgn for provster og arbejdsmiljørepræsentanter den 21. til 22. april

MAJ

- Bispevalgets første valgrunde bliver afgjort den 11. maj. To kandidater går videre til en anden valgrunde
- Den 10. maj bliver der afholdt orienterende møder i forbindelse med menighedsrådsvalg i de sogne, der har to-årige valgperioder
- 25. maj indledes anden valgrunde af bispevalget
- 26. maj til 29. maj er Roskilde Stift vært for den økumeniske kirkefestival Himmelske Dage. Temaet er "Grib fremtiden"
- Stiftets dåbsattest, Ely-håndskriftet, kommer til Roskilde fra England og udstilles på Roskilde Museum. Det sker med støtte fra Stiftsrådet

stiftet 2022

JUNI

- 15. juni bliver bispevalget afgjort, og Ulla Thorbjørn Hansen er valgt til ny biskop over Roskilde Stift
- 22. juni indbyder Peter Fischer-Møller til sin sidste Sankt Johannes Landemode som biskop
- Magasinet "Prædikenpause" udkommer

AUGUST

- Jesper Larsen Svendsen bliver udnævnt som provst for Stege-Vordingborg Provsti med virkning fra den 1. august 2022
- Roskilde Stift fejrer 1000-års jubilæum i weekenden fra den 19. til 21. august
- Den 21. august fejres stiftets 1000-års jubilæum til en festgudstjeneste i domkirken med deltagelse af H.M. Dronningen. Gudstjenesten er samtidig biskop Peter Fischer-Møllers afskedsgudstjeneste
- Der udkommer en særudgave af Stiftsbladet, der ser tilbage på Peter Fischer-Møllers 14 år som biskop over Roskilde Stift

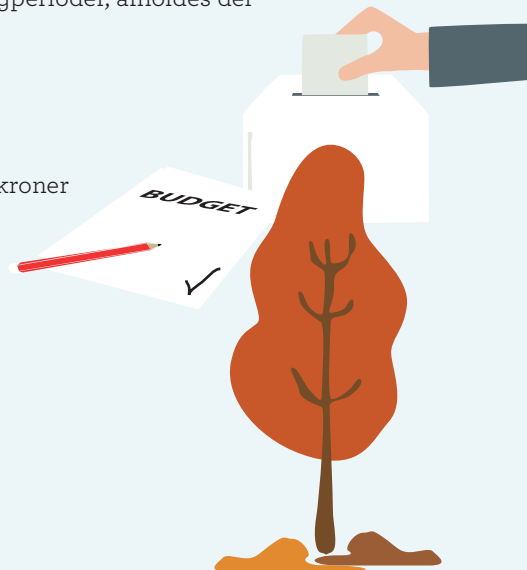

SEPTEMBER

- 1. september tiltræder Ulla Thorbjørn-Hansen som biskop
- Ole Bjerglund Thomsen bliver udnævnt som provst for Trykgevælde Provsti i Roskilde Stift med virkning fra den 1. september
- 4. september er der bispevielse i Roskilde Domkirke, hvor Ulla Thorbjørn Hansen bispevies med deltagelse af H.M. Dronningen, kirkeminister Ane Halsboe-Jørgensen, Roskildes borgmester Tomas Breddam, biskopper fra Danmark og Norden samt hundredevis af indbudte gæster
- I de menighedsråd, der har 2-årige valgperioder, afholdes der valgforsamlinger

OKTOBER

- Stiftsrådet vedtager endeligt budget for 2023 på 5.816.120 kroner
- Søren Schiøler Linck bliver ny ledende beredskabspræst i Region Sjælland fra 1. oktober

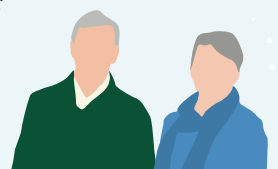
NOVEMBER

- Stiftets diakoniudvalg afholder stor temadag den 3. november på Galleri Emmaus i Haslev
- I de menighedsråd, der har 2-årige valgperioder, afholdes der afstemningsvalg den 22. november, hvis der på valgforsamlingen er indgivet mere end én liste.
- Der bliver afviklet et fælles stiftsrådsmøde i Odense den 26. november

DECEMBER

- På Stiftsrådets konstituerende møde den 7. december bliver Bodil Therkelsen genvalgt som formand for Stiftsrådet og Eigil Waagstein som næstformand
- Stiftsårbogen 2022 udkommer

HVAD ER DIAKONI EGENTLIG?

Generalsekretær i Menighedsplejen i Danmark, Mette Møbjerg Madsen, giver her Stiftsbladets læsere sin definition på, hvad diakoni er

Tekst: Mette Møbjerg Madsen, generalsekretær i Menighedsplejen i Danmark

Fotos: Menighedsplejen i Danmark

Diakoni er en bevægelig størrelse – der hele tiden udvikler sig. Derfor kan det være svært at beskrive med få ord, hvad diakoni er.

Diakoni kan sammenlignes med lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Lignelsen handler om til alle tider at have øje for hvem, der er faldet, eller hvem, der er blevet slået ned. Og om hvem, der har brug for en hjælpende hånd lige her og lige nu.

Dette bevægelige syn på diakoni, hvor aktiviteter, målgrupper og fællesskaber varierer gennem tiden, er noget, der har kendetegnet diakoniens historie fra middelalderen til i dag.

I konstant udvikling

Blot for at give et eksempel, så kan man på en oversigt over Menighedsplejen i Danmarks arbejde i 1980'erne (dengang under navnet De Samvirkende Menighedsplejer) se en mangfoldighed af diakoni, der rummer alt fra besøgstjeneste til ferie og fodpleje. Denne mangfoldighed blev i 1990'erne udvidet til også at rumme Folkekirkens AIDS-tjeneste samt et projekt om "Kirken i byen", fordi der var andre behov i 1990'erne end

Fra Menighedsplejen i Danmarks seniorhøjskole, som holdes i en uge i Tisvilde. Her deltager ca. 50 ældre, der kommer fra de lokale sognes besøgstjeneste.

i 1980'erne. På samme måde har Blå Kors i nyere tid udvidet deres arbejde til ikke kun at omhandle voksne, der er ramt af misbrug, men også børn af misbrugere.

Denne udvikling af diakonien kan billedligt udtrykkes som en vandrer,

der gennem tiden har mødt forskellige udsatte på sin vej, som hun har givet en hjælpende hånd og vandret sammen med i kortere eller længere tid. Jeg vil påstå, at et vigtigt kendetegn ved diakonien er, at næstekærligheden skal tilpasse sig de lokale behov i tiden.

Fra Menighedsplejen i Danmarks projekt Folkekirkens Feriehjælp. Billedet er fra sidste år, hvor de 120 år blev fejret med is og dans i Helsingør Ferieby sammen med de mange familier, der var på ferie dér.

Sogne- og organisationsdiakoni

Udover at være bevægelig er diakonien i Danmark kendetegnet ved, at der findes mange forskellige mennesker, som arbejder med emnet på flere forskellige måder.

Nogle arbejder med diakoni i en lokal kirke, hvilket vi kalder sognediakoni, og andre arbejder med diakoni i en diakonal organisation, hvilket vi kalder organisationsdiakoni.

En række uddannelsesinstitutioner står bag uddannelser inden for den diakonale verden, hvorigennem mennesket klædes fagligt på til at praktisere diakoni som en del af personens faglighed.

Diakonien er således kendetegnet ved at være mangfoldig i både sin form og sin praksis.

Ingen officiel definition

Derfor kan diakoni også defineres meget forskelligt.

I Danmark findes der ikke en præcis definition af, hvad diakoni er. Selvfølgelig kan man slå ordet op i en ordbog og finde den lingvistiske

definition af ordet, men en praksisdefinition findes ikke. Flere har forsøgt at definere diakoni som omsorg eller tjeneste for næsten, men hvad betyder det egentlig?

Denne uklarhed betyder, at man sagtens kan møde præster og diakoniuuddannede med forskellige syn på hvilke aktiviteter, der er diakonale.

Jeg var til et kursus for præster, hvor der var uenighed om, hvorvidt sjælesorg og sorggrupper var diakonalt arbejde. Man kan tilsvarende drøfte, om kirkekaffe er diakoni, da kirkekaffesamværet i nogle sogne kan opleves som en ekskluderende aktivitet.

Ligeledes er der nogle menighedsråd, der i budgettet afsætter midler til diakoni uden at definere, hvad det er. Jeg besøgte engang et menighedsråd, der definerede alt omkring mad som diakoni – også forplejningen ved menighedsrådsmøderne.

En fælles definition af diakonien kunne i sådanne sammenhænge skabe større tydelighed omkring, hvad diakoni er.

Vi kan lære af Norge

Det problem har man taget alvorligt i Norge, hvor man har arbejdet med en fælles definition af, hvad diakoni er. Det har betydet, at der er blevet langt mere fokus på arbejdet samt mere forskning og flere ansættelser på området.

I Norge defineres diakoni således: ”Diakoni er evangeliet i handling og udtrykkes gennem næstekærlighed, inkluderende fællesskab, værn om skaberværket og kamp for retfærdighed. Diakonien forankring er troen på den treenige Gud. Mennesket er skabt i Guds billede til at være medmenneske”.

I Danmark har Dansk Diakoniråd arbejdet videre med den norske definition for at skabe en dansk pendant, som både kan bruges i sogne og i organisationer. I den danske definition beskrives diakoni, som en tjeneste for medmennesket, skaberværket og Gud. Som der står:

”Alle uanset alder er kaldet til et hverdagsliv i tjeneste. Diakonien bliver således både en grundtone i menighedens forhold samtidig med, at den gøres konkret i særlige diakonale aktiviteter. Diakonien bliver som det lag i lagkagen, der gennemsyrer alle lag og en grundtone i hele kristendommens virke: I forkyndelse, undervisning, mission og praktisk hverdag. Således sammenfatter vi som den norske kirke de diakonale udfordringer i næstekærlighed, inkluderende fællesskab, værn om skaberværket og kamp for retfærdighed”.

Hvis denne definition bliver arbejdet ind i menighedsrådets praktiske arbejde og i kirkelovgivningen, så kunne man få en større bevidsthed om, hvornår en aktivitet er diakonal, og hvornår den ikke er.

Herved kan diakonien fortsat være karakteriseret som mangfoldig og bevægelig – uden at blive udvandet. Det vil bidrage til at bevare diakoniens særkende, så det til alle tider er muligt at møde og være en ”barmhjertig samaritaner”.

DIAKONI – I ORD

Diakoni er et kirkeligt ord. Herom er de fleste enige. Men hvordan kan diakoni beskrives, så det bliver brugbart? Stiftsbladet har været på opdagelse i citat-arkivet og fundet en del interessante bud

Tekst: Otto Lundgaard

“

***Vi elsker, fordi Han
elskede os først.***

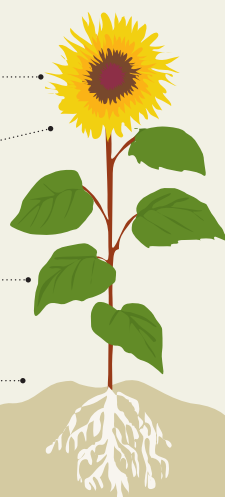
Første Johannesbrev 4.19

1. **Kaldet, mødet og fællesskabet** – kernen

2. **Færdigheder** – kronblade

3. **Mangfoldighed** – bladene

4. **Fundament** – roden

Diakoni-solsikken

Diakoniens fire bestanddele kan illustreres i en model, hvor der er anvendt en solsikke som metafor. Ifølge det heliotropiske princip drages mennesket mod det energi- og lysfyldte på samme måde, som en solsikke drejer sig mod solen. Inden for diakoni er solsikken et billede på, at Gud giver diakonien lys, varme, energi og kærlighed.

Dorthe Suell, www.suellteam.dk

“

Når man taler om kirken, tænker
mange ofte på gudstjenesten.
Gudstjenesten som kirkens hoved.
Men kirken har også en krop.
Diakonien er kirkens krop.

Sognepræst Anne Hanson

OM ANSVAR

*“Diakoni bidrager
til samfundets
sammenhængskraft
ved at insistere på,
fastholde og handle ud
fra fortællingen om det
enkelte menneskes fulde
værd.”*

Jens Maibom Pedersen,
tidligere forstander,
Diakonhøjskolen, Aarhus

“

*Sandelig siger jeg jer:
Alt, hvad I har gjort mod en
af disse mine mindste brødre,
det har I gjort mod mig.*

Matthæus-evangeliet 25.40

Mange kender måske ikke ordet diakoni – hvordan vil du oversætte ordet?

*”Mit bud er livshjælp, hvor livet er truet.
Diakonien går efter at hjælpe mennesker
til at leve det liv, de er skabt til at leve.”*

Teologilektor Hans Raun-Iversen i interview i Kristeligt Dagblad den 24. maj 2013

“

*En kirke, som er sig sit ansvar
bevidst om at være en diakonal
kirke, må nødvendigvis være en
kirke med åbne døre.*

Henrik Bundgaard Nielsen, generalsekretær
i Kirkefondet, i bladet ”Kirken i dag”, juni 2015

**”For mig er diakoni blandt andet
at være bærer af håb for dem, der
ikke har noget håb.”**

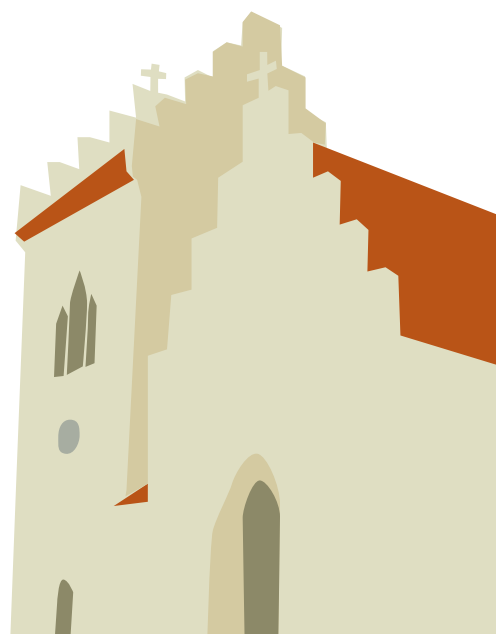
Jakob Zakarias Eyermann, forstander,
Diakonhøjskolen, Aarhus

Foto: Lars Salomonsen

”Hvis vi vasker vores diakonale hænder som folkekirke og bliver i vores kirkebygninger og overlader mennesker på kanten til andre, så mister vi følingen med at være kirke. Vi kommer til at tro og opleve, at kirken nærmest kun handler om ordet – og kommer som kirke til at gå i tomgang. Det bliver vores egen frelse og vores egen kultur og egen åndelige wellness, som bliver centrum. Den form for kirkelig og kristelig navnepilleri er kedelig. Det går i stå. Samtidig svinger vi rigtig mange mennesker på kanten.”

Thyge Enevoldsen, diakonikonsulent i Helsingør Stift, Kirke Care konsulent i Menighedsplejen i Danmark og boligsocial SSP-medarbejder i Hillerød Kommune – her citeret på Folkekirkemødet, afholdt under Himmelske Dage i Roskilde

I DIALOG OM DIAKONI

"Giver I også ved dørene?" Sådan lød undertitlen på temadagen, som Roskilde Stifts diakoniudvalg afholdt 7-8 uger før jul. Ordene udfordrer tillige en udbredt opfattelse af, at diakoni handler om at dele penge ud – men den udfordring blev dygtigt taget op i de mange samtaler, som prægede temadagen. Ord skaber handling, og dialog skaber diakoni

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Rune Hansen

"Vi vil jo netop gerne signalere, at vi er et fællesskab, der skaber rum for læring og erfaringsudvekslinger", fortæller diakonikonsulent Sanne Damborg. Det var også, hvad temadagen bar præg af.

Der er brug for diakoni i dag.

Denne utvetydige holdning fremgik klart af både biskop Ulla Thorbjørn Hansens morgenandagt og diakoniudvalgsformand Hanne Hummelshøjs velkomst til de godt 60 fremmødte.

"Aldrig har der været så meget brug for os som nu," erklærede Hanne Hummelshøj og påpegede, at stiftets diakoniudvalg ikke vidste, hvor aktuel temadagens undertitel, "Giver I også ved dørene?", ville blive, da programmet blev lagt i foråret. Det nærmest eskalerende behov for julehjælp og for bistand til regninger i den løbende måned har allerede nu afstedkommet et dilemma i menighedsplejerne rundt om:

"Der er så lidt, vi kan gøre på den front, og vi skal også kunne rumme dette, at vi ikke kan hjælpe nok" sagde Hanne Hummelshøj. "Men vi kan noget andet, som også er vigtigt: nemlig møde mennesker, som *de* er,

og *vi* er. Nok får de ikke penge, men de kan opleve at blive taget imod som mennesker, der har noget at bidrage med og give – og ikke blot tage imod."

Hermed blev det pointeret, at diakoni er andet og mere end julehjælp. Dels er behovet for kirkens diakoni også til stede fra den 25. december til den 23. december, som tidligere chef for Kirkens Korshær Helle Christiansen erkendte, og dels skal vi som kirke besinde os på, at vores invitation til fællesskab er en mindst lige så vigtig del af diakonien. En kærlighedens gerning, der udspringer af apostlen Johannes' ord, som biskoppen talte ud fra i sin andagt: "Vi elsker, fordi han elskede os først."

Samtale og samarbejde på tværs

Diakoniudvalget havde lagt temadagen forbilledligt til rette, også i den hensigt at bringe deltagerne sammen til erfaringsudveksling og inspiration. Alene modtagelsen i Galleri Emmaus' lavloftede spisesal med samvær over morgenkaffen gjorde sit,

for allerede her kom der godt gang i samtalerne.

Endvidere var deltagerne udstyret med navneskilt i farver, der signalerede hvilken af de tre workshops, de senere skulle mødes i. Ideen var klar nok, som medtilrettelægger, diakonikonsulent Sanne Damborg forklarede til Stiftsbladet:

"Vi kan drage mere nytte - også erfaringsmæssigt - af hinanden," blev det pointeret under debatten på temadagen om diakoni.

"Der sidder rigtig mange ude i kirkerne, der føler, det er svært at være giver til dem, der har et behov, men også at finde dem, der har et behov. Ideen er, at folk skal vende hjem med praktisk kunnen og praktisk viden, som de kan bruge, både op til jul, men også når de laver fællesspisninger efter jul."

Samtalerne på tværs af bordene blev også iværksat af Helle Christiansens oplæg om kirkens diakonale opgave op gennem historien og frem til det nuværende velfærdssamfund, hvor der også er brug for kirkens diakonale indsats.

"Nød er nød, og nød skal afhjælpes, også selvforskyldt nød," fastslog Helle Christiansen og udfordrede deltagerne til at tage stilling til tidligere korshærspræst Bjarne Lenau Henriksens citat, der sætter nåden i relief: *"Har du ikke prøvet at blive snydt, har du ikke gjort dit arbejde ordentligt."*

Det satte gang i en levende debat om kirken i giverens og modtagerens rolle. En deltager mindede om, at det grænseoverskridende ligger i, at vi som uddelere skal huske vores facon: "Vi står stærkt som givere, de står svagt som modtagere - ja, nogen af dem ligger i forvejen ned, men vi

skal huske, at også de har noget at byde på i det fællesskab, vi inviterer til". Indlægget var et af mange, der pegede frem mod den efterfølgende paneldebat om det praktiske arbejde, der forestår - også efter julehjælpen er delt ud.

Modtagelse og samvær

"Vi giver, fordi vi er kristne - ikke for at gøre modtagerne kristne," fortalte sognepræst Ane LaBranche fra Roskilde Domsogn under paneldebatten, som i form og indhold godt kunne minde om en fælles gavebod af ideer omkring diakoniarbejdet.

Flere af ideerne gik på kirkens generelle modtagelse af julehjælps-modtagerne, og her er man i domsognet opmærksom på at bruge godt med tid og nærvær over kaffen og mandarinerne, når modtagerne kigger forbi i aftalte tidsrum.

Andre steder har man forstået at spørge ind til modtagernes behov og mærket den ensomhed, der følger af deres fattigdom. Som følge heraf har man slået uddelingen sammen med et julesamvær, hvor menighedsplejens medlemmer også deltager.

Hanne Wahl, distriktsleder i Frelsens Hær, kunne berette, at man i år har

TEMADAGENS TRE WORKSHOPS

Temadagens workshops tog udgangspunkt i tre generelle udfordringer:

Workshop 1: Fra idé til handling, hvordan skaffer vi midlerne? For dem, der vil re-tænke, hvordan sognet indsamler midler til uddeling.

Workshop 2: Fra økonomi til diakoni. For dem, der vil skabe sammenhæng mellem den økonomiske hjælp og det diakonale arbejde i sognet.

Workshop 3: Værdig hjælp - både for giver og modtager. For dem, der sidder med pengene i hånden og skal dele dem ud.

besluttet at uddele mere i julehjælp grundet de stigende energipriser; men selvom det måske kun er en lille dråbe i havet, og selvom ingen kan hjælpe alle, så kan alle hjælpe nogen.

"Det er enormt vigtigt, at vi på tværs taler om det," sagde hun og kom med en opfordring ud i forsamlingen om, at diakoniarbejde netop handler om imødekommenhed, også blandt giverne:

"Ingen af os kan gøre det hele, men lad os finde ud af lokalt, hvad det er, som netop vi er gode til! Find ud af det lokalt på tværs af kirker og organisationer. Vi kan drage mere nytte - også erfaringsmæssigt - af hinanden."

Med den venlige opsang i ørerne kunne deltagerne genkalde sig biskoppens ord fra morgenandagten:

"Diakoni bygger på, at vi i Kristus lærte Gud at kende som en kærlig og barmhjertig Gud, og at vi ud fra den daglige, nære kærlighed, der udspringer af Gud selv, kan drage ud i verden som "diakonerende" - altså som dem, der ud fra vores kristne tro tjener vores medmennesker."

Vox-pops

”Hvad er diakoni hjemme i *dit* sogn?”

På temadagen om diakoni fik Stiftsbladet talt med flere deltagere om, hvordan det diakonale arbejde kan mærkes hjemme i deres egne sogne. I bonus blev vi af en korshærspræst præsenteret for et helt nyt, diakonalt samarbejde, som er etableret mellem kirkerne i Holbæk

Tekst: Otto Lundgaard Fotos: Rune Hansen

Lise Klemmed Lorentzen
Menighedsrådsmedlem, Haslev Sogn

Vi har ”Paraplyen”, vores sociale værested. Vi uddeler julehjælp og har også en julegavebod, hvor familier giver deres overskydende legetøj til kirken, hvor vi sorterer det og giver det til andre familiers børn.

En af vores nye frivillige fortalte mig: - Ved at være frivillig i kirken, synes jeg, at der er to, der får gevinst, sagde han, - jeg får gevinst ved at være med i et fællesskab, og kirken får gevinst ved det, jeg kan give.

Hvordan vil du beskrive diakoni?

Diakoni er for mig ”Kirken i arbejdstøjet”.

Janne Ortved Melcher
Sognepræst, Nordstevns Pastorat

Vi har uddeling af julehjælp og uddeling af blomster til de efterladte omkring jul. Vi holder ældreeftermiddage med hovedfokus på samtaler og hygge samt har åbnet sorggrupper og pårørende grupper for ægtefæller til demente.

Ja, og så har vi gudstjenester med kirkekafe bagefter. Alt i alt drejer alt kirkeligt arbejde sig om diakoni, hvis ikke lige det handler om undervisning.

Så hvad er diakoni for dig?

For mig er diakoni barmhjertighed og næstekærlighed.

Ruth Cilwik Andersen
Områdeleder for diakoni, Karlslunde Strandsogn

Vores kirke har en god tradition for at hjælpe indvandrere med samtalecafé og ældrearbejde, sjælesorg og sorggrupper; men nu starter vi lidt forfra for at finde ud af, hvad diakoni betyder for hele menigheden.

Vi er ved at genskabe eller gentænke tanken om, at vores diakoniarbejde ikke skal være aldersrelateret. Vi skal som kirke gerne kunne sætte ind med rettidig omhu, så vi er på forkant, opdager og favner mennesker, der kæmper med problemer – i stedet for at vente på, at det hele går galt for dem.

Gunder Gundersen
Sogne- og korshærspræst, Sankt Nikolaj Sogn, Holbæk

Da jeg kom til Holbæk for 1½ år siden, havde Frelsens Hær netop trukket sig på grund af medlemmernes høje alder. De havde i mange år organiseret julehjælpen i Holbæk, og nu var der ingen af os, der vidste, hvad vi skulle gøre. Det blev så til

en samtale mellem kirkerne og de kirkelige organisationer om at finde ud af noget i fællesskab – så det er det, vi gør nu. I september stiftede vi foreningen ”Holbæk fælleskirkelige hjælpearbejde” og dækker Holbæk Provsti og kommune.

Hvilke kirker er med i arbejdet?

Initiativtagerne er en fælleskirkelig gruppe, som består af præster fra tre folkekirker, én fra Holbæk Frikirke, én fra Tølløse Baptistkirke, én fra Holbæk Baptistkirke og én repræsentant fra den katolske kirke i Holbæk. Alle kirker og kirkelige organisationer, der vil arbejde diakonalt i Holbæk, er inviteret med.

I første omgang vil vi organisere julehjælp i Holbæk. Men visionen er også at kunne tilbyde økonomisk og praktisk rådgivning: budget, afdrag, besparelser i husholdning mv. Vi har også talt om, at der mangler akutpladser til hjemløse i Holbæk. Der kunne vi måske hen ad vejen finde et lokale, køjesenge og frivillig vagtordning til nødovernatning.

Vi har masser af ideer; der skal også penge og engagement til, især engagement. Men begyndelsen er lagt.

Kan du give en kort beskrivelse af diakoni?

Diakoni – det er noget, man gør.

DIAKONI I PRAKSIS

KIRKEN HAR MANGE DØRE

Den anden tirsdag i måneden åbnes dørene for Tirsdagscafé i Laden i Jyllinge. Stiftsbladet kiggede forbi, inden de første deltagere fandt plads ved bordene, med det formål at gå bagom kulisserne. For hvad er det i grunden, der gør disse eftermiddagsmøder til noget helt særligt?

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Rune Hansen

Engang overhørte jeg en samtale mellem to kirkefolk. Samtalen var kort og gav et klart budskab:

”Hvad *skal* vi med sognemøderne? Det er jo ikke andet end en præst, der holder foredrag for nogle ældre, kaffedrikkende mennesker ...”

”Undskyld, men dér tager du fejl. Møderne for de ældre mennesker, det er diakoni!”

Budskabet var måske overrumplende, men sandt.

I almenkendt forstand er kirkens diakonale arbejde ofte karakteriseret ved julehjælp, kirkebasar og besøgstjeneste; men virkeligheden har det med at overgå vores forestillingsevne, og de traditionelle sognemøder i eftermiddagstimerne er formentlig en af de mest enkle og genkendelige former for diakoni på sogneplan.

Rødternede duge, kaffekrus og højskolesangbøger

For at undersøge, hvad det er, der gør sognemøderne uopslidelige og berettiger deres plads i kirkelivet, kiggede fotografen og jeg forbi Jyllinge Sogn nordøst for Roskilde.

Byen, som oprindeligt var et middelstort fiskerleje, har i dag mere end 10.000 indbyggere. Den ekspanderende vækst i by og indbyggertal har bl.a. resulteret i opførelsen af

“

Vi er kirke for mange. Der er mange døre. Og dette er én af dørene.

Karen-Marie Winther, sognepræst

endnu en kirke, Hellig Kors Kirken. Det skulle være ganske vist, at før denne kirkes indvielse i 2008 måtte det gamle, hvidkalkede sognehus Laden lægge lokaler til for at hindre landsbykirken i at blive overfyldt ved julegudstjenesterne.

Vi er kommet til et aktivt sogn med gang i kirkelivet og liv i kirkegangen, tænker jeg, da vi parkerer foran Laden og går indenfor.

Der er endnu en time til, at Tirsdagscaféen åbner, men lokalet byder os et hyggeligt velkommen med de rødternede duge lagt på bordene, dækket med kaffekrus og udsmykket med

enkle blomster i høje, smalle glasvaser samt de nyeste Højskolesangbøger pænt lagt i mindre stabler. Man får helt lyst til at sætte sig.

Dugene, krusene og sangbøgerne vidner om det fællesskab, som Tirsdagscaféen inviterer til, måned efter måned. Jeg mindes, at en tidligere kirkeminister har omtalt søndagens kirkekaffe som ”det tredje sakramente” (ud over dåben og altergangen), og selvom det halvvejs var sagt i skæmt, er meningen god nok. Samværet over kaffen - uanset hvilken kirkelig anledning - viser nemlig, at fællesskabet er en bærende del af kirkens DNA.

Et velkendt billede fra et eftermiddagsmøde i et dansk sogn. Præsten i hyggelig snak med et par af de fremmødte, klar til et par gode timers samvær.

Så kom dog med mig

Tirsdagscafeen ledes gerne af en af sognets tre præster. I dag er det Karen-Marie Winther, hvis kolleger imens har konfirmandundervisning sammen med den ene af sognets organister.

Tirsdagscafeen samles altid på den anden tirsdag i måneden og altid på den samme ugedag, deraf navnet.

”Vi har forsøgt at rykke cafeen til en onsdag, for at det ikke skulle ramle sammen med konfirmandundervisningen; men så ramlede vi sammen med noget andet i byen, som de ældre gik fast til. Så hvis vi rykker på den faste mødedag, så rykker vi samtidig på kalenderen”.

I Ladens lille køkken er kirketjener Maria Bindslev gået i gang med at brygge kaffe, skære frugt ud og anrette kager på fade. Det slår fotografen og mig på én gang, at den manglende kaffeduft var tegnet på, at vi var kommet for tidligt. Nu signalerer den til gengæld velkomst. Og, ja: kirkeligt samvær.

“

Fællessangen giver fællesskab. Vi bliver en enhed. Vi er sammen om noget, vi ikke er sammen om til daglig.

Jytte Kiholm, organist

Aktiviteten bringer naturligt et emne på banen:

”Det er vigtigt med kaffen og kagen”, forklarer Karen-Marie Winther, ”for det er ikke bare et foredrag, vi er samlet om, men selve dette at vi snakker og mærker, at vi er sammen med andre mennesker”.

”Hvis jeg har haft en bisættelse, og jeg kan se ægtefællen til den afdøde møde op her, så tænker jeg, at det var godt. Jeg bliver ekstra glad, når jeg

kan se, at fællesskabet også taler til nogle nye, som kan komme med ind”, siger Karen-Marie og tilføjer:

”Eller hvis naboen plejer at komme her og ved, at hendes nabo er ensom, så kan hun netop sige: Så kom dog med mig. Det kan være svært at invitere sig selv på kaffe hos naboen; så er det nemmere at tage hende med til et neutralt sted”.

”Vi er kirke for mange. Der er mange døre. Og dette er en af dørene”.

Sammen om noget, vi ikke er sammen om til daglig

Klokken kvart i to har flere deltagere indfundet sig, mens Maria Bindslev dækker anretterbordet med frugt og kander med vand.

Karen-Marie Winther fortæller, at deltagerantallet en tid var dalet så kraftigt, at sognets foredragsudvalg, der står bag Tirsdagscafeen, overvejede at lukke den helt. Dertil kom corona-pandemien, der navnlig holdt de ældre, sårbare medlemmer af menigheden længe borte fra sog-

neaktiviteterne. Udvalget har dog for nylig besluttet at satse flere aktivitetskroner på Tirsdagscafeen, og det har givet bonus.

Sognets anden organist Jytte Kiholm er blandt de fremmødte. Hun har været med så længe, at hun husker, da eftermiddagsmøderne blev sat i gang.

”Da jeg kom til sognet i 1980, skete her næsten ikke noget. Det var sognepræst Harry Jansen og menighedsrådet i fællesskab, der begyndte at afholde Onsdagsmøderne, som de dengang hed. Det væltede ind med mennesker - dengang”, fortæller Jytte Kiholm, der oplyser, at der i dag foregår rigtig meget i byen, også for de ældre medborgere. Af samme grund behøver det *ikke* være negativt, at der er færre, der møder op i Tirsdagscafeen.

Det er for hende vigtigt, at der er hygge og fællessang.

”Fællessangen giver fællesskab. Vi bliver en enhed. Vi er sammen om

noget, vi ikke er sammen om til daglig. Det er det samme som at spise sammen, se en film sammen - dette, at vi deler oplevelsen”.

Cafeen åbner

Samtidig med, at Tirsdagscafeens deltagere finder plads, sætter konfirmanderne deres cykler fra sig på gårdspladsen og tager til undervisning i Stalden i bygningen overfor. Foredragsholderen, Marianne Juul Maagaard fra nabokirken i Himmelev, er også dukket op og bliver glad modtaget af sin præstekollega.

Jytte Kiholm sidder imens ved klaveret og spiller melodien igennem til en ny sang fra Højskolesangbogen, så den ikke er helt ukendt, når deltagerne skal synge den om lidt.

I dag er der mødt 13 personer op. Nogle sidder og snakker i mindre grupper, andre sidder lidt mere for sig selv, spiser frugt og læser det nye kirkeblad, der er lagt frem på bordene.

”Velkommen til”, siger Karen-Marie. ”Vi begynder med at synge nr. 374 fra Højskolesangbogen. Jeg kender den ikke, men Jytte siger, at når vi når til vers 4, så kan I den alle”.

Efter sangen tager Marianne Juul Maagaard plads ved den lille pult og gennemgår punkterne for sit foredrag om djævlauddrivelse. Deltagerne har sat sig godt til rette for at lytte, da Marianne erklærer, at hun egentlig kunne tænke sig at begynde et andet sted.

”Jeg har læst, at 60 % af nordmændene i deres liv havde haft en mærkelig oplevelse, som de ikke kunne forklare. Jeg tror, man ville få nogenlunde de samme tal, hvis man spørger danskerne. Jeg kunne godt tænke mig, at vi sætter os sammen i nogle minutter, og at I snakker omkring bordene, om I har oplevet noget overnaturligt ...”

Med den opfordring er Tirsdagscafeens deltagere blevet bragt sammen. Så ingen sidder alene.

Præsentation af ...

ROSKILDE STIFTS DIAKONIUDVALG

Blandt stiftets ni udvalg har vi i denne udgave af Stiftsbladet naturligt nok valgt at sætte fokus på Diakoniudvalget og i den forbindelse talt med diakonikonsulent Sanne Damborg.

Tekst: Sidsel Drengsgaard

Foto: Rune Hansen

Hvorfor er det vigtigt, at Roskilde Stift har et diakoniudvalg?

- Det er vigtigt at have et diakoniudvalg, fordi det skaber mulighed for at arbejde med diakoni på flere niveauer. Det gælder alt fra praktisk planlægning af konferencer og Himmelske Dage til udviklingsarbejde af diakonale opgaver og identitet. Det er vigtigt, at diakonien har en stærk stemme for at kunne skabe plads til at være kirke – også for dem, der ikke passer ind i kasserne.

Hvad er diakoniudvalgets vigtigste opgave(r)?

- Udvalgets vigtigste opgave er at være den diakonale stemme i stiftet. At være bannerfører for den diakonale samtale og skabe muligheder for den lokale diakoni. Vi skal være fagligt bevidste om den diakonale opgave, opsøge ny viden og nye ideer og give vores viden videre til sogn, provsti og stift. Endelig skal vi være praksisnære, så det giver mening for alle dem, der rent faktisk sidder med spisefællesskaberne, julehjælpen, hjemløse på kirkegården osv.

Vi definerer diakoni ud fra Dansk Diakoniråds definition:

”Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling og udtrykkes gennem næstekærlighed, inkluderende fællesskab, værn om skaberværket og kamp for retfærdighed”. Dansk Diakoniråds inspirationspår af 2022

Med det i mente er det også en vigtig opgave at arbejde sammen på tværs af stiftets andre udvalg for at skabe de bedste muligheder for at kunne drage omsorg for skaberværket, skabe rummelighed i kirken for dem, der ikke ligner os selv, og være en stemme for dem, der ikke selv kan råbe op.

Hvordan kan sogne og provstier drage nytte af udvalgets arbejde?

- Sogne og provstier er altid velkomne til at søge inspiration eller hjælp til det diakonale arbejde. I kan altid kontakte diakonikonsulenten eller jeres repræsentant i udvalget. Vi udbyder kurser og konferencer som alle i stiftet er velkomne til at

deltage i. Herudover udbyder vi flere diakonale projekter, som sogne og provstier kan få gavn af.

Hvad har udvalget arbejdet særligt med i 2022?

- I 2022 blev der lagt mange kræfter i at skabe 'Diakonale Muligheder' på Himmelske Dage i Roskilde. Det skete i et telt på Mulighedernes Marked, som udvalget delte med Menighedsplejen i Danmark, hvor vi skabte debat om og inspiration til den lokale diakoni.

I november afholdt vi den store diakonikonference i Haslev om næstens nød og økonomisk hjælp. En konference med et praktisk afsæt, hvor deltagerne kom hjem med reelle værktøjer til deres fortsatte arbejde.

Slutteligt har vi arbejdet med udvalgets diakonale identitet og formål. Vi ønsker at være med til, at der kommer endnu mere fokus på de store diakonale opgaver og hvad der skal til, for at vi kan være med til at løse dem fremadrettet.

DIAKONIKONSULENTEN

Hvad er din(e) opgave(r) som diakonikonsulent?

- Som diakonikonsulent forsøger jeg at skabe fokus på de diakonale muligheder i Roskilde Stift.

Jeg laver kurser og konferencer sammen med diakoniudvalget; jeg forsøger at sætte diakonale projekter i søen i forskellige sogne og provstier, og så er det en opgave at være en af stiftets såkaldt 'diakonale stemmer'. Med det mener jeg at gøre diakonien hverdagsrelevant og let tilgængelig for alle der har tilknytning til kirken.

Hvorfor brænder du for det diakonale arbejde?

- Jeg brænder for diakonien, fordi jeg tror på, at vi gennem diakonale fællesskaber og gerninger kan gøre en kæmpe forskel i menneskers liv. Kirken, og alle os der er i den, skal turde gå med på vores næstes vej og hjælpe over bump og op ad bakker. Diakonien giver os også en stemme, der kan råbe op, når noget føles uretfærdigt. På den måde gør det også, i min optik, kirken samtidsrelevant. Vi kan være med til at afhjælpe ensomhed og mistrivsel ved at til-

byde værdibaserede inkluderende fællesskaber, hvor mennesker føler sig set og mødt i øjenhøjde.

Hvordan blev du interesseret i det diakonale arbejde?

- Jeg voksede op i en lille, nordjysk by og sang i kirkekoret. Kirken blev hjemsted for mig og en stor gruppe af de andre piger i koret. Kirken åbnede sig for os, og vi fik et ekstra hjem der. De ansatte og frivillige viste os tillid, og vi fandt det trygge og helt særlige rum for fællesskab lige der – på trods af vores forskelligheder.

Vi blev hurtigt inkluderet i at lave kirkekaffe, sommerskole for kommunens børn, konfirmandklub osv. Vi var vigtige, og vi havde værdis.

I kirken var der en sognemedhjælper, som så alle vores sårbarheder og styrker. Hun pustede til det gode og trøstede, når der var brug for det. Hun kom forbi med julegaver i de hjem, hvor hun vidste, at mor havde brug for en snak, og hun vidste på magisk vis altid, hvad der var på spil.

De år blev definerende for, hvad jeg skulle bruge mit liv på. Jeg fik følelsen af, at jeg gennem kirken kunne gøre en reel forskel for sårbare mennesker ved at møde dem som mennesker og være medvandrere på deres vej.

Hvordan kan du hjælpe stiftets provstier og sogne?

- I er altid velkomne til at kontakte mig, hvis I står med en udfordring eller en god idé til den lokale diakoni – så kommer jeg gerne og tager en snak med jer om, hvordan det kan lade sig gøre eller løses.

SANNE DAMBORG

Diakonikonsulent
Menighedsplejen i Danmark
☎ 9215 6202
@sgd@menighedsplejen.dk

Hemmeligheden bag et bredt diakonalt arbejde i et sydsjællandsk bysogn:

ANKERET, TOVHOLDERNE OG DE FRIVILLIGE

Der kan være langt fra tanke til handling, når gode ideer fra menighedsrådet og sognets medarbejdere skal føres ud i kirke- og sognelivet. Men i Skt. Jørgens Sogn i Næstved lykkes det, og hvad mere er: Listen over sogne- diakoniarbejde er i fortsat vækst. Hvordan kan det være?

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Neel Vincentsen

En sikkert velkendt erfaring har lært os, at hvor ét par hænder ofte må tage sig til hovedet i en stresset erkendelse af ikke at kunne magte opgaverne, så kan fem par hænder tage fat om arbejdet og få det gjort.

Imidlertid kan denne løsning føre til nye erfaringer, som også er velkendte: Hvorfra skaffer man lige fem par hænder? Kan de mange hænder indgå i et samarbejde? Passer de rigtige hænder til de rigtige opgaver? Og er det evig og altid præsten, der står med ansvaret for, at kirkens diakonale arbejde bliver udført?

Der er i virkeligheden meget, der skal kunne fungere; for de gode viljer er ikke altid nok, når arbejdet for

menighedens liv og vækst skal kunne mærkes af dem, der kommer i kirken – også på andre dage end lige søndagen. Men hvordan kan arbejdet blive gjort, så det giver mening – og også for dem, der tager fat?

En levende sammenhæng ugen igennem

I den sydlige del af Næstved ligger Skt. Jørgens Kirke. Den er opført i 1978 og har, som det gælder for mange nye kirker, kirkerummet, køkkenet, konfirmandlokalerne – kort sagt alt samlet under samme tag.

Når man tænker over bygningens indretning, virker det, som om arkitekten har ønsket, at der skal være levende sammenhæng mellem det, der bliver sagt og sunget i kirken om

søndagen, og det, der sker i de øvrige lokaler ugen igennem. Det ønske synes opfyldt – og til gavn for mange af sognets godt 7.000 indbyggere.

Stiftsbladet besøgte derfor Skt. Jørgens Kirke på en formiddag midt i ugen og – skulle det vise sig – midt i arbejdet med det formål at aflure hemmeligheden af kirkens medarbejdere. For hvordan kan det lykkes at holde liv i så meget diakonalt arbejde (jf. listen på side 31)?

Det kunne kirke- og kulturmedarbejder Neel Vincentsen og sognepræsterne Lillian Jordan Nielsen og Laura Daphne Jensen give flere interessante svar på, da vi satte os ved formiddagskaffen.

◀ "Vi ville ikke have nogen arrangementer og tiltag, hvis ikke vi havde de frivillige; men vi har også holdt fast på, at menighedsrådet er tovholder på det, der sker," fortæller sognepræst Lillian Jordan Nielsen.

▼ Sognepræst Laura Daphne Jensen under sognets månedlige familiegudstjeneste, "Mad i Sjælen", der som altid afsluttes med fællesspisning.

Limen i diakonien

Lillian Jordan Nielsen går lige til sagen ved at pointere, hvorfra det diakonale arbejde udspringer, men også hvorfra der tages hånd om det.

"Vi ville ikke have nogen arrangementer og tiltag, hvis ikke vi havde de frivillige," svarede hun. "Men vi har også holdt fast på, at menighedsrådet er tovholder på det, der sker."

Laura Daphne Jensen kunne supplere med at præsentere os for endnu et ansvar:

"Vi har stor frivillighed her i Skt. Jørgens Kirke, ligesom de har i Herlufsholm Kirke (som ligger i Næstveds nordlige del / red.), og begge steder har man interessant nok en sogne-medhjælper eller en kirke- og kulturmedarbejder ansat," forklarer hun.

"Men begge steder viser også, at hvis man ikke har det, så kan det faktisk være rigtig svært at rekruttere og fastholde de frivillige. Det er helt utroligt, hvor meget vores kirke- og kulturmedarbejdere er med i at lave fastholdelsesarbejdet med de frivillige, altså have dem på listen, holde kontakten med dem og vide, hvad de kan."

"Alt det frivilligarbejde kan vi præster slet ikke rumme, og vi ville aldrig

få noget arbejde op at stå, hvis vi skulle bruge vores energi på det oven i præstearbejdet," fastslår Lillian Jordan Nielsen. "Hvis arbejdet ikke kommer op at køre, så kører det slet ikke. Man får stress af ikke at have en kirke- og kulturmedarbejder. Havde vi det ikke, måtte vi begynde at lukke ting ned."

"De frivilliges indsats, menighedsrådsmedlemmerne som tovholdere og kirke- og kulturmedarbejderen

som koordinator – det er limen i vores diakonale arbejde. Og med kirke- og kulturmedarbejderen som ankeret."

"Man er nødt til at have et anker," bekræfter Laura Daphne Jensen og nikker i retning af Neel Vincentsen.

Relationsarbejdet

Neel Vincentsen er ansat på fuldtid og har endog sognets PR-arbejde knyttet til sin stilling som kirke- og kulturmedarbejder. Meget af hendes

arbejdstid går med at organisere sognets diakoniarbejde, og da jeg beder hende vurdere hvor stor en del, der er tale om, er svaret overraskende:

”Halvdelen af min arbejdstid om ugen går med de frivillige, for der er rigtig mange opringninger og samtaler i arbejdet,” forklarer hun og påpeger dermed kirke- og kulturmedarbejderens vigtige rolle, når der løbende skabes relationer. Det handler med andre ord om at kende de frivillige.

”Jeg er jo bare sådan en bagvedliggende én, der holder fast i dem alle sammen og får dem til at mødes. Det er også mit ansvar at se til hvem, der arbejder godt sammen, og hvem, der ønsker at være sammen i gruppe, for det har lige så stor betydning, at de frivillige virker sammen på en ordentlig måde.”

Samtidig gælder, at de frivillige kan hjælpes til bedst at yde deres indsats, når der er styr på arrangementets ydre rammer. Det vil blandt andet sige økonomien, PR-materiale som plakater og opslag på digitale medier samt vink til kirketjeneren om det praktiske. Alt sammen noget, som kirke- og kulturmedarbejderen tager hånd om.

”Når familierne kommer til børnegudstjenester på hverdagsaftenerne, så dufter der af mad i hele kirken,” siger Laura Daphne Jensen. ”Men at det lader sig gøre, skyldes den rigtige fordeling af ansvaret, altså at der samtidig er styr på rammerne og økonomien.”

Give dem noget, der giver mening

Ud over den månedlige børne- og familiegudstjeneste har Skt. Jørgens Sogn netop indført et månedligt aftenarrangement med fællesspisning. Det nye tiltag, som ligger to uger forskudt af det førstnævnte, kaldes ”Suppe og hjerterum” og imødekommer et stigende behov for en håndsækning i en tid med inflation og stigende energipriser – månedlige udfordringer, der især vender den tunge ende nedad.

De frivilliges indsats, menighedsrådsmedlemmerne som tovholdere og kirke- og kulturmedarbejderen som koordinator – det er limen i vores diakonale arbejde. Og med kirke- og kulturmedarbejderen som ankeret.

Lillian Jordan Nielsen, sognepræst

”De 70-80 stykker, der kommer og får et gratis måltid mad i kirkens hjerte- og supperum, vidner om, at der lever mennesker rundt om os, som har sociale udfordringer,” siger Lillian Jordan Nielsen. ”Og fordi vi ved, at der er det, så tænker vi, hvordan vi kan gå ind og hjælpe folk, når nu vi ikke kan betale deres lysregning.”

Initiativets gode modtagelse er det sidste, men også synlige stadium, på endnu en diakonal vej, der begyndte med tanker og gik over i handling – men ikke uden den mærkbare indsats fra alle tre sider: kirke- og kulturmedarbejderen, de frivillige samt menighedsrådets medlemmer, hvis indsats ikke skal overses. For som det blev nævnt først i samtalen, er der sat et menighedsrådsmedlem på som tovholder på hvert af kirkens diakonale arrangementer.

Laura Daphne Jensen fortæller, at når aviserne fyldes af historier om kirker fyldt med fnidder og menighedsråd,

der ikke magter opgaven, så er det vigtigt at fortælle den gode historie om et menighedsråd, der trækker i arbejdstøjet – for det er de jo klar over, at de er gået ind til.

”Mange melder sig til menighedsrådsarbejdet, fordi de tror, at de skal ind og gøre en forskel i kirken,” siger Laura. ”Og hvis vi ikke imødekommer deres lyst til at bidrage med noget, så bliver de simpelthen fattige ved at sidde med papirarbejde. Vi skal på en eller anden måde give dem noget, der giver mening at lave, sådan at de føler ilden. For de dør af at sidde og ’kun’ være kirkeværge, udvalgsformand og så videre!”

Således har der i sognet været arrangeret et ”garagerumsmarked” på kirkens parkeringsplads, hvor der blev samlet ind til menighedsplejens arbejde, ligesom løbende salg af Hyggeklubbens håndarbejde og frivillige indsamlinger i forbindelse med kirkekoncerterne også har givet

► I Skt. Jørgens Sogn indgår uddeling af julehjælp også i det sognediakonale arbejde. Tovholderen for lige dette område er kirke- og kulturmedarbejderen.

▼ Hattedamer eller frivillige? Eller begge dele? Arbejdet med at folde flyers og kirkeblade klarer ikke sig selv, ligesom de frivilliges fællesskab heller ikke holder sig selv ved lige. Godt, de to ting kan forenes.

tusindvis af kroner i menighedsplejens kasse. Tovholderansvaret for bemeldte loppemarked lå i menighedsrådsmedlemmernes hænder, og så var de godt i gang med at lave noget andet end lige mødearbejdet.

"Det er så vigtigt, at menighedsrådsmedlemmerne har den tovholderfunktion," konkluderer Lillian Jordan Nielsen. "Og vi mærker, at når de henvender sig til dig, Neel, og siger, at de nu har brug for nogle frivillige,

så begynder de for alvor at vokse med opgaven."

"Og omvendt kan vi gå til dem og vende med dem, når vi har nye problematikker og opgaver at stå over for," svarer Neel Vincentsen.

-

Diakoni kommer ikke af ingenting, tænker jeg, da jeg kører derfra. Og hvad mere er: Diakoni skaber tilsyneladende også dynamik, når man mærker, at man er sammen om det.

DIAKONALT ARBEJDE I SKT. JØRGENS SOGN

Julehjælp i form af mad og julegoder. Tovholder: kirke- og kulturmedarbejderen

Hyggeklubben, der strikker til salg for menighedsplejen. Tovholder: en frivillig

Sognekoeret, hvis medlemmer i alderen 60+ synger én gang om ugen. Tovholder: en frivillig

Loppemarkedet, der samler ind til menighedsplejen. Tovholder: menighedsrådet

Suppe og hjerterum, fællesspisning for økonomisk pressede familier og ældre. Tovholder: menighedsrådet

Mad i Sjælen, familiegudstjenester med fællesspisning. Tovholder: kirke- og kulturmedarbejderen

Pårørendegruppe til demensramte. Tovholder: en præst

60+ madklub for singler, et madfællesskab for enlige der mødes tredje lørdag i hver måned. Tovholder: menighedsrådet

Indsamling til Folkekirkens Nødhjælp. Tovholder: en frivillig

Demensvenlige gudstjenester i kirken, med frivillige der hjælper med afvikling og snak med de ældre. Tovholder: en præst

Besøgstjeneste til pårørende til demensramte, der har brug for at komme i pårørendegruppen, men ikke længere kan gå fra deres hjemmeboende demensramte ægtefælle. Tovholder: en præst

Demensvenlig middag med frivillige, pårørende og personalet fra plejehjemmene i vores sogn. Tovholder: en præst

Udlån af lokale til ugentlige AA-møder i kirken. Tovholder: en frivillig

DIAKONI – I HANDLING

Diakoni er et kirkeligt ord. Herom er de fleste enige. Men hvordan kan diakoni omsættes i handling, så det bliver brugbart? Stiftsbladet har været på opdagelse i idébunken og fundet en del interessante bud

Tekst: Otto Lundgaard

"Kirkens Korshær har for to måneder siden lukket deres genbrugsbutik her i Ruds Vedby. Brugere af genbrugsbutikken manglede et sted, hvor de kunne mødes og snakke sammen. Nu er de i sognegården, indtil videre en gang om måneden; så ser vi, om der er behov for mere."

Marianne Agerholm,
sognepræst, Ruds Vedby Sogn

Landsorganisationen Menighedsplejen i Danmark har i 2021 udgivet "Inspiration til diakonale aktiviteter", som er ment som en guide til at komme i gang med (som der står) mere kirkeligt socialt arbejde, ja: en kagebog til mere diakoni. Inden for 11 forskellige aktiviteter – fra gåture og oplevelsesklubber over mandeaktiviteter og spisefællesskaber til nabohjælp og efterskolediakoni – får læserne praktiske vink med hensyn til at tage fat på arbejdet, som brugervenligt er præsenteret i forskellige sværhedsgrader.

Kagebogen kan rekvireres/downloades via menighedsplejen.dk/medlemsservice – og på dette link finder du flere andre gode hæfter, foldere og flyers om diakoni, lige til at gå til.

Vi holder høstauktion i Havdrup præstegårdshave i september måned, hvor vi auktionerer alt det folk har medbragt fra deres haver: grøntsager, marmelader, hjemmedyrket frugt og smukke stiklinger fyldt med håb. I år indsamlede vi 5.000 kroner til julehjælp i byen.

Sognepræst Kristine Hestbech, Havdrup Sogn

"Bare en lillebitte ting med et diakonalt sigte, der er rimelig nem at passe ind i juletiden – og blomsterne koster ikke alverden i denne tid: Julestjerner og julehilsen til det lokale plejehjem. Uddeling til alle beboerne på deres værelser af præster og folk fra menighedsrådene. Med tid til det personlige møde."

Kim Gilling Hansen, sognepræst, Hvidebæk Pastorat

”Her i Svinninge har vi gang i en mandeklub, som mødes den sidste fredag i hver måned i et par timer til kaffe og kage og en snak om livet. Indimellem er der gæster på besøg, som fortæller om deres liv eller ting, de har oplevet. De mødes i Svinninge Sognehus.”

Asbjørn Janke Hansen, sognepræst i Hjemløk-Svinninge

“

Udflugt for gangbesværede til et sted på Sjælland. Turen er arrangeret, så det er muligt at have rollator med i bussen, og så det i det hele taget er muligt at følge med.

Elsebeth Garde Kjær, sognepræst, Svogerslev

PROVSTIMENIGHEDS- PLEJE FORDI:

- Mange små sogne i Kalundborg Provsti har samarbejde om andre ting
- Befolkningsgrundlaget gør, at diakoni skal ske på tværs af sogne
- At løfte i flok giver bedre økonomi og kvalitet

Diakonipræst Lisbeth Dyxenburg,
Kalundborg Provsti

Hver uge dufter der af kaffe og morgenbrød i konfirmandstuen, når en gruppe af strikkere og hæklere mødes til hygge, snak og håndarbejde.

Henover foråret mødes Familiecoret, der synger sammen 3x3 timer, snakker, drikker kaffe og spiser sammen for til sidst at være med til at holde en musikgudstjeneste. Familiecoret er et samarbejde mellem kirkerne i Sæby-Gershøj, Skibby og Ferslev-Vellerup.

Fælles for aktiviteterne er, at der kommer mennesker i alle aldre, og at der er frivillige med til både at forberede og rydde op. Det giver ejerskab til arrangementerne, og så er det tillige en sammenhæng, hvor mennesker mødes, sludrer og spiser et fælles måltid.

Helene Wonsbek Rasmussen, sognepræst i Sæby-Gershøj

DIAKONI- OG KORSHÆRSPRÆSTER I STIFTET

HOLBÆK PROVSTI

Korshærspræst **Gunder Gundersen**

50% sognepræst i Skt. Nikolai Sogn, Holbæk

☎ 2337 7995 @ gg@km.dk

ROSILDE DOMPROVSTI

Korshærspræst **Randi Rye**

55% sognepræst i Roskilde Søndre Sogn

☎ 3036 8111 @ rry@km.dk

KALUNDBORG PROVSTI

Diakoni- og korshærspræst **Lisbeth Dyxenburg**

50% sognepræst i Raklev Sogn

☎ 2322 0990 @ lidyx@km.dk

RINGSTED-SORØ PROVSTI

Sognepræst **Peter Borring Sørensen**

Præst for korshærsarbejde i Ringsted

og for Korshærens varmestue

☎ 5761 3010 @ pbso@km.dk

SLAGELSE PROVSTI

Korshærs- og diakonipræst **Ida Rusholt Lund**

5% sognepræst i Skt. Mikkel's Sogn, Slagelse

☎ 2021 4240 @ idrl@km.dk

Diakonipræst **vakant**

Kirkens Korshær har 20 korshærspræster, der er stillet til rådighed for organisationen af den danske folkekirke.

Korshærspræsterne står til rådighed for samfundets mest marginaliserede og udsatte mennesker, som har problemer med misbrug, psykisk sygdom, ensomhed og hjemløshed. De tilbyder sjælesorg, samtale og rådgivning. De har deres faste gang på Kirkens Korshærs arbejdssteder og tager også på hjemmebesøg og sygebesøg. Derudover foretager korshærspræsterne bisættelser af Kirkens Korshærs brugere efter ønske fra afdøde.

Kilde: Kirkens Korshærs hjemmeside

Korshærspræster er præster for de udsatte; det gælder i særlig grad også dér, hvor de samles. Her bliver et par viet på korshærens varmestue i Sønderborg af den lokale korshærspræst, Lis-Ann Rotem.
Foto: Kirkens Korshær, Sønderborg.

PROVSTIMENIGHEDSPLEJEN I KALUNDBORG PROVSTI

Diakoni- og korshærspræst Lisbeth Dyxenburg fortæller om et nyt tiltag
- diakoni på provstiplan - som er ved at blive iværksat

I Kalundborg Provsti er vi gode til at samarbejde om alt muligt: flere årlige fællesgudstjenester, fælles medarbejdere, fælles organisering af renovering af præsteboliger og fælles kalkning af vores kirker.

Derfor var det i virkeligheden heller ikke svært at være fælles om en menighedspleje - og da mange af provstiets sogne er små, så er der nok hverken økonomiske ressourcer eller befolkningsgrundlag for en lokal menighedspleje i flere af dem.

I den fælles provstimenighedspleje hjælper vi hinanden ved at lave

fælles aktiviteter. F.eks. har vi åbnet to sorggrupper, som alle kan melde sig til uanset sognetilhørsforhold. De ligger i hver sin ende af provstiet og ledes af menighedsplejen.

Vi holder juleaften for alle borgere i provstiet. Arrangementet foregår dér, hvor befolkningen er tættest i provstiet; til gengæld kan folk fra de fjerntliggende sogne blive transporteret fra bopælen med bus. Vi har også fællesspisninger, udflugter for ældre og familier, der er økonomisk udfordrede, og også her deltager man på tværs af sognene.

SLAGELSE PROVSTI DIAKONI- OG KORSHÆRSPRÆST:

”Jeg oplever at blive mødt med tillid og åbenhed mange steder.”

Tekst: Otto Lundgaard

Portrætfoto: Christian Kruse

Ida Rusholt Lund, hvad går dit arbejde ud på? - og er der forskel på dine to embeder som diakoni- og korshærspræst?

- Jeg er ansat på 5% som sognepræst i Sct. Mikkel's Kirke i Slagelse. Det er min tilknytningskirke. Jeg er ansat på 45% som præst i Kirkens Korshær. Disse i alt 50% er altså med Kirkeministeriet som ansættende myndighed. ”De andre 50%” er jeg diakonipræst og ansat af Sct. Mikkel's Sogn.

Sådan er regnestykket, men i praksis er jeg præst for særligt udsatte mennesker i en skønsm blanding af opgaver, der strækker sig ud over hele min arbejdstid og som ligger rundt omkring i hele Slagelse Provsti.

Som korshærspræst er jeg ”doneret” af Kirkeministeriet til Kirkens Korshær og kommer derfor i korshærens varmetuer og er en del af korshæren som organisation. Samtidig er jeg diakonipræst med tid til og mulighed for at komme rundt alle steder, hvor målgruppen, nemlig særligt udsatte mennesker, befinder sig. Det er – udover varmetuerne – i kommunens væresteder og netværkshuse, på herberger, i borgernes egne boliger, på sygehuset, på gaden og andre steder. Jeg er opsøgende præst og bringer evangeliet med mig, hvor jeg kommer. Som korshærspræst er det

*Folkekirkens største diakonale udfordring
består i at kunne samarbejde med de
forskellige tilbud, der er i gang for udsatte
mennesker rundt omkring.*

Diakoni- og korshærspræst Ida Rusholt Lund

oplagt, at jeg holder andagter i varmestuerne, da korshæren er en kristent funderet organisation. De andre steder, jeg kommer, stikker jeg en finger i jorden og fornemmer, hvor ”kirkeligt”, jeg kan opføre mig.

Alle steder er jeg interesseret i at have samtaler med mennesker om det, der fylder for dem. Jeg er klar til at bede for og med dem og fx tilbyde dem skriftemål, hvis de er interesserede i det.

Jeg oplever at blive mødt med megen tillid og åbenhed alle steder – også fra både brugere af og ansatte på de kommunale tilbud, som jeg besøger. Der er – i Slagelse Provsti – en stor vilje til samarbejde og en stor åbenhed overfor det, vi præster kan bidrage med.

Er der steder i sognet/kommunen, hvor man især kan møde dig?

- Jeg fungerer i hele Slagelse Provsti, så de ovennævnte steder i hele provstiet kan man støde på mig.

Jeg er også tovholder på sorggrupper i provstiet og på den fællesskabsformidlende og fællesskabsplejende aktivitet, der hedder ”Pilgrimsvandring med plads til sårbarheden”, som er et samarbejde med kommunens netværkstilbud.

Hvad betragter du som folkekirkens største udfordring hvad angår diakoni?

- Folkekirkens største diakonale udfordring består i at kunne samarbejde med de forskellige tilbud, der er i gang for udsatte mennesker rundt omkring.

Der er mange mennesker, der gerne vil hjælpe og som står klar med forskelligartede tilbud til forskellige grupper, og det er faktisk en stor udfordring, at vi får kommunikeret

med hinanden om de gode muligheder, således at vi kan vise udsatte mennesker hen til den hjælp, der passer deres behov bedst. Det er også vigtigt for at undgå, at vi brænder ud i oplevelsen af, at vi skal løbe og/eller holde det hele i gang selv.

I Slagelse har vi nu i to år haft en årlig diakonikonference: ”Fælles om det sociale ansvar” med fokus på netop dette: samarbejdet mellem kommunen, NGO’er og kirkelige aktører. Jeg synes, at det er så godt, at der er dette fokus på diakoni – som alene dette, at min stilling eksisterer, er et tegn på.

Diakoni er en meget vigtig opgave for folkekirken, fordi det ligger helt grundlæggende i Jesu budskab, og der er brug for det.

**SLAGELSE PROVSTI
Provsteembedet vakant**

Kirkelig ligning 2023:	91.779.460 kr.
Antal sogne:	41
Antal pastorater:	21
Antal valgmenigheder:	2
Antal kirker:	43
Antal præster: Vi har pt. 31 præster, inkl. 1 sygehuspræst og 2 fuldtidsansatte vikarer. Der er 2 vakante præsteembeder i provstiet. Derudover har vi 40% psykiatripræst samt 25% sygehuspræst; dertil kommer 2 præster i valgmenighederne	
Antal medlemmer af folkekirken:	61.549
Kirkeskatteprocent:	0,96%

KALUNDBORG PROVSTI

Jørn Noe, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

En af de vigtige begivenheder i 2022 er at Røsnæs og Raklev blev lagt samme til et pastorat. En sammenlægning, som jeg synes forløb rigtig fint med de bump på vejen, der nu engang er. Det vigtige ved denne sammenlægning er, at vi derved fik en diakoni- og korshærspræst ansat for hele provstiet, nemlig Lisbeth Dyxenborg. Hun gør allerede et fantastisk stort stykke arbejde.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

En af de særlige begivenheder var, at der blev holdt visitats i provstiet. Deltagerne i denne visitats var menighedsrådene fra Gammel Kalundborg Kommune samt borgmesteren, direktøren for ældreområdet samt diverse frivillige i kommunalt regi. Formålet var at kortlægge, hvilke muligheder kommune og kirke har for sammen at udvikle det diakonale arbejde. Resultatet af visitatsen blev, at der blev nedsat en arbejdsgruppe, der skal arbejde videre med det diakonale arbejde mellem kommune og menighedsrådene.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Det, som vi i provstiet ser frem til i det kommende år, er at udarbejde en vedligeholdelsesplan for provstiets kirker. En sådan plan skulle gerne gøre det mere overskueligt for menighedsrådene at vedligeholde deres kirker. Hensigten med planen er også, at kirkerne forbliver i en god stand til en fornuftig økonomi.

Foto: Maj Dalsgaard.

Kirkelig ligning 2023:	74.168.825 kr.
Antal sogne:	30
Antal pastorater:	15
Antal valgmenigheder:	1
Antal kirker:	37
Antal præster:	22
Antal medlemmer af folkekirken:	48.491
Kirkeskatteprocent:	1,01%

NÆSTVED PROVSTI

Anna Helleberg Kluge, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

Menighedsrådet i Holme Olstrup blev stævnet af naboen til kirkegården, som ønskede træerne på den ukendte fællesgrav fældet. De 22 træer, der for 50 år siden blev anlagt som en lund på kirkegården, kastede generende skygge i nabovens have. Menighedsrådet tabte sagen i byretten og blev dømt til at fælde og beskære træerne i en grad, så fællesgravens udtryk ville ændre sig markant.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

Efter grundig overvejelse i samråd med provstiudvalg og stiftets jurister valgte menighedsrådet at anke sagen til landsretten. Menighedsråd og provstiudvalg mente ikke, at byretten havde taget hensyn til, at træerne stod plantet på knap 200 gravsteder, som ofte besøges af pårørende. Landsretten frifandt menighedsrådet med den begrundelse, at træerne har særlig kirkelig og kulturel betydning, og at kirkegårde har en ikke ubetydelig samfundsmæssig betydning.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Provstiet arbejder i en fælles visionsproces på at skabe en kirke, som borgere i Næstved Provsti vil opleve, som "mere end du tror". Visionsprocessen involverer provstiudvalg, menighedsråd, ansatte og præster. Dette arbejde vil tage form og fart i 2023. På små og store møder vil vi tale sammen om årsagen til, at vi skaber kirke i provstiet som helhed og lokalt i det enkelte sogn. Hvad er det, man kun kan finde i folkekirken? Og som man derfor skal finde, hver gang man er i kontakt med kirken? Det sætter vi ord og aktiviteter på – alle har en stemme og alle kan bidrage. Kirke er noget, vi skaber sammen.

Kirkelig ligning 2023:	123.810.123 kr.
Antal sogne:	40
Antal pastorater:	19
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	43
Antal præster:	30
Antal medlemmer af folkekirken:	67.123
Kirkeskatteprocent:	0,98%

LEJRE PROVSTI

Lars Munch, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

Det har længe været et ønske fra provstiudvalget og Lejre Provsti at kunne tilbyde menighedsrådene mere hjælp i deres dagligdag; men det er ikke nemt, når provstiet ikke er større, end det er. Det er nu blevet muligt fra i år, idet vi er gået sammen med Holbæk Provsti om fælles provstisekretær, sekretariatsleder, byggesagkyndig og HR-ansvarlig.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

I år har samtlige præster i Lejre været på studietur til Grækenland, "I Paulus' fodspor". Vi kørte fra nord til syd og så alle de steder, som vi læser om til gudstjenesterne, "Epistlen skriver apostlen Paulus til menigheden i Thessaloniki". Vi besøgte det teologiske fakultet i Thessaloniki og talte med en meget begavet og inspirerende kvindelig teolog og professor. Vi mødte en teolog, som i Belgien havde stiftet bekendtskab med Grundtvig og lært sig dansk, så han kunne læse Grundtvig på originalsproget. Det hele var meget spændende og inspirerende. Det var godt at være af sted alle præster, for det giver et godt fundament at bygge videre på i forhold til samarbejde i dagligdagen sognene imellem.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Vi står over for en del byggeri i Lejre, som vi meget gerne skulle blive færdige med i 2023. Det gælder nye og gode graverbygninger i Herslev og Østed, endvidere skulle Kirke Såby præstegård meget gerne stå fin og flot og skimmelfri til Grundlovsdag.

Kirkelig ligning 2023:	47.970.000 kr.
Antal sogne:	17
Antal pastorater:	8
Antal valgmenigheder:	1
Antal kirker:	17
Antal præster:	12
Antal medlemmer af folkekirken:	21.470
Kirkeskatteprocent:	1,05%

KØGE PROVSTI

Jens Elkjær Petersen, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

Efter tre år med vikarer i ét af provstiets sogne er det endelig lykkedes at finde en egnet bolig, så man har kunnet få stillingen opslået. Fra nytår 2023 kan vi få en fast præst ansat og komme videre med indretning af et sognehus.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

"Hvorfor er det fedt at være døbt!" var udgangspunktet for Køge Provstis dåbskampagne. Det spørgsmål blev vendt og drejet, og der blev tænkt meget over det i provstiets lille udvalgsgruppe. Med opbakning fra provstiudvalget ville et antal præster gerne med en fælles dåbskampagne oplyse og højne bevidstheden om dåb – og folkekirken tilstedeværelse i det hele taget - i vores lokalsamfund. Med hjælp fra Steen Bundgaard, firmaet Pura Vida, tog dåbskampagnen form.

Plakatreklamer pryder i hele oktober måned muren foran flere Nettobutikker, en dåbsvideo ruller over biografernes storskærme, og diverse SoMe-annoncer kan kirkerne benytte sig af. "Vi håber at nå ud til mange. Og vi håber at kunne bevare gode og stabile dåbstal i Køge Provsti også fremover", udtaler Maria Brink Hesel, Bjæverskov-Lidemark-Gørslev-Vollerslev Pastorat fra udvalgsgruppen.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Vi vil sætte fokus på menighedsrådenes visions- og mål-sætningsarbejde med tilbud om hjælp i processen.

Kirkelig ligning 2023:	83.164.526 kr.
Antal sogne:	15
Antal pastorater:	9
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	17
Antal præster:	22
Antal medlemmer af folkekirken:	45.880
Kirkeskatteprocent:	0,875%

TRYGGEVÆLDE PROVSTI

Ny provst i Tryggevælde

Ole Bjerglund Thomsen blev ansat som provst for Tryggevælde Provsti i Roskilde Stift den 1. september.

Her svarer han på, hvad en god provst er, og hvorfor kristendommen er relevant i dag

Tekst: Sidsel Drengsgaard

Foto: Rune Hansen

Ole Thomsen, hvorfor blev du præst?

- Jeg blev præst, fordi jeg vil formidle den kristne fortælling. Evangeliet rummer så meget liv, lys og perspektivfornyelse, som kan røre menneskers liv. Det flyder med budskab til trøst, til opmuntring og til glæde og fred. Tænk, at man kan have et arbejdsliv, der handler om at formidle det! Det kan man som præst, og derfor er det et vidunderligt job med en umådeligt meningsmættet opgave.

Hvad holder du mest af i dit virke som præst?

- Jeg holder mest af mangfoldigheden i opgaverne. Gudstjenesten er en grundnerve, et vigtigt pulsslag med fællesskab og genkendelse. Alle samtalerne med mennesker er fyldt med intensitet og nødvendighed, hvad enten de er knyttet til livsbegivenheder eller som generel sjælesorg, hvor nogen henvender sig for at drøfte livsspørgsmål, måske i en krise.

Konfirmanderne er skønne. De giver præsten et kærkomment realitetstjek. Hos dem får man testet, hvor meget man er ude af trit med tiden, og man får banket selvfølgeligheder og slagger af hjernetrådene. Så er der også den diakonale rolle. Jeg har kontakt til vores lokale Café Paraplyen, som

giver mange gode menneskelige møder og holder mig fast på, at ord og handling hører sammen.

Hvad er en god provst?

- En god provst ser det som sin opgave at medvirke til gode rammer for, at kirken kan møde mennesker, ja, gode rammer for evangeliets forkyndelse. En god provst er der for menighedsrådene og præsterne i provstiet ved at lytte, indgå i samtale, inspirere og sætte rammer. Måske kan man sige, at det er provstens opgave at stille spørgsmålene: Hvordan vil vi gerne være kirke hér? Er der noget, vi kan gøre anderledes? Er der noget, vi kan gøre sammen?

Provsten er også præst, og det er vigtigt! Men opgaverne forskyder sig fra almen pastoral praksis til også at være den, der sikrer, at der er teologi i de økonomiske prioriteringer. Og de forskyder sig til at være en opmærksom leder og sparringspartner for præsterne – nærværende og samtidig i stor respekt for den udstrakte grad af frihed, som præsterne har (og skal have!) i deres udfoldelse af præsterollen. En god provst har arbejdsmiljø som høj prioritet.

Hvad mener du, er folkekirkens største udfordring anno 2022?

- Jeg oplever i vores tid stor åbenhed for åndelighed og kristendommens fortællinger og tradition. Samtidig ser jeg, at mange mennesker bokser med livet og har ondt i eksistensen. Men selvom kirken står der med sine mange tilbud, sine gode budskaber, rum, ritualer og mulighed for samtale – alt sammen noget, som kan tale ind i menneskers situation – så opdager alt for mange det ikke. Det falder dem ikke ind, at kirken har noget at byde på ind i deres situation.

Der er sket en kolossal fornyelse af vores kirke de sidste 20 år. Sprog, udtryk, salmer, mulighed for medindflydelse har ændret sig til det bedre og mere kulturåbne, men det er der for mange mennesker, der ikke har opdaget. Det er kirkens udfordring – en vigtig udfordring, men ikke uoverstigelig!

Hvorfor er kristendommen relevant for mennesker i dag? - Kristendommens gode budskab om Guds nåde og kærlighed til mennesker er relevant for mennesker til alle tider. I vores tid oplever mange af os at være utilstrækkelige. Vi slider i det med livet. Vi pukler afsted og vil gøre det så godt – så vi næsten tror, vi skal være perfekte. Dér har vi brug for at høre, at det skal vi ikke!

Helt aktuelt er krig kommet tæt på igen på en måde, vi ikke troede skulle ske. Måske troede vi, at verden var på vej i en bedre retning, at ondskab næsten var fortid. Det er ikke tilfældet! Derfor har vi brug for evangeliet. Stillet over for globale udfordringer kan vi blive modløse: Dér har vi brug for både at høre et ord om nåde – men også et ord om, at Gud tror på os og har brug for vores handling i verden.

Hvilken bog har du sidst læst, og hvilken bog har betydet mest for dig?

- Senest er jeg gået i gang med Thomas Korsgaards ”Hvis der skulle komme et menneske forbi”, men gik vist i stå, da sommerferien sluttede. Den går lige ind: Barsk og samtidig fyldt med liv og humor.

Den sidste hele bog, jeg har læst, er faktisk en digtsamling. Pia Tafdrups ”Berøringen af hud”. Hér kommer man – om man så må sige – helt ind under huden på det sansende menneske. Tafdrup skriver vidunderligt erfaringsnært og perspektivudvidende – jeg har været meget optaget af hendes fembinds værk om de menneskelige sanser.

Den væsentligste bog, jeg har læst, er nok af teologisk tilsnit, nemlig Dietrich Bonhoeffers breve fra fængslet, ”Modstand og hengivelse”. Hér er trøst af evangelisk tilsnit til krisetider, hér er formuleringer om Guds rolle i en moderne verden, hvor der stadig er brug for Gud.

OLE BJERGLUND THOMSEN

46 år. Født i Spjald i Vestjylland.

Gift med Gunvor Bjerglund Thomsen, der er chefkonsulent i Udenrigsministeriet

Tidligere sognepræst i Haslev og Freerslev samt et vikariat som sognepræst i Buddinge

Cand. theol. fra Aarhus Universitet og Berlin

TRYGGEVÆLDE PROVSTI Ole Bjerglund Thomsen, provst

Kirkelig ligning 2023:	
Faxe Kommune:	58.329.914 kr.
Stevns Kommune:	38.775.352 kr.
Antal sogne:	37
Antal pastorater:	15
Antal valgmenigheder:	1
Antal kirker:	37 + 1 valgmenighedskirke
Antal præster:	21
Antal medlemmer af folkekirken:	47.776
Kirkeskatteprocent:	
Faxe Kommune	1,08%
Stevns Kommune	1,10%

HOLBÆK PROVSTI

Ny – og endnu en – kateketisk medarbejder ansat i provstiet

I Holbæk Provsti er der nu ansat endnu en kateketisk projektmedarbejder til at udvikle og opkvalificere undervisningsmaterialer og -forløb, som sognene kan bruge i deres arbejde med børn og unge. Stiftsbladet har stillet fem skarpe spørgsmål til Anita Obeling Kring, som er blevet ansat i 2022

Tekst: Otto Lundgaard

Foto: Sabine Krohn Mansdotter

Anita Obeling Kring, hvorfor er Holbæk Provsti gået så engageret ind i kirkens kateketiske arbejde?

- Først og fremmest er vi i provstiet gået ind i arbejdet, fordi vi synes det er en vigtig opgave for folkekirken i dag. Børne- og ungdomsarbejdet var et hjerte-barn hos den tidligere provst og er også en høj prioritet hos vores nuværende. Samtidig giver det virkelig god mening i et provsti med flere mindre sogne, der ikke har midlerne til at ansætte en kirke- og

kulturmedarbejder, at provstiet går ind og støtter på denne måde.

Den nuværende kateketiske enhed udspringer af en projektansættelse for ca. 6 år siden, hvor man ansatte en konsulent til at hjælpe provstiets sogne i gang med minikonfirmandarbejdet, som dengang var blevet obligatorisk.

Minikonfirmandarbejdet blev relativt hurtigt etableret, og da viste det sig,

at mange præster ønskede sparring i forhold til deres konfirmandarbejde. For ca. 4 år siden blev provstiets kateketiske arbejde udvidet til to fuldtidsstillinger, og vi er begge i fuld gang med konfirmander, sparring til undervisning, minikonfirmander og sommerkirker i mange af provstiets sogne. Sammen kan vi også udvikle nye ting og lette samarbejde på tværs af sognegrænserne.

Hvordan ser en almindelig arbejdsmand ud for dig som kateketisk medarbejder?

- En almindelig måned (hvis det ellers findes) byder gerne på den meget vigtige indtjekning hver mandag morgen på provstikonto-ret, men også med min kollega i den kateketiske enhed. Det er dog mere en løbende samtale ind imellem alt andet, undervisning 4-5 gange om ugen. Jeg er fast underviser på fire hold konfirmander, og derudover skiftes min kollega og jeg til at være med-underviser på et hold mere. En eller to søndage er jeg på en eller anden måde med til gudstjeneste med et hold konfirmander. Jeg er med i planlægning eller evaluering

De unge lader os ikke slippe afsted med floskler og Jesus-remoulade. Unge i dag er vant til at spørge ind, når de ikke synes tingene hænger sammen, og her skal vi kunne formulere os, så det giver mening for dem, og samtidig skal vi turde stå inde for det, vi siger.

Anita Obeling Kring, kateketisk medarbejder, Holbæk Provsti

af større projekter, og så tilbagelægger jeg rigtig mange kilometer i bilen (lige for tiden er det ca. 100 km om ugen i transport til og fra de forskellige sogne, jeg underviser i).

Herudover kommer løbende indtjekning med de præster, jeg samarbejder med, kontakt med konfirmandforældre og ikke mindst forberedelse af undervisningen, hvilket også inkluderer justering af årsplanen.

Hvad opfatter du som kirkens største udfordring i dens arbejde med børn og unge?

- Vores største udfordring er umiddelbart, at vi mange gange bliver et tilbud blandt mange, hvor vi ikke får ret mange chancer for at fange de unge, før de er videre til andre aktiviteter. Samtidig er der stadig en del fordomme om, hvad det vil sige at være kristen, som de unge slår sig på. Jeg tror dog også, at vi har en vis berøringsangst over for især de unge, fordi vi synes, de kan være svære at forstå og en vis opgivenesshed, fordi vi fortæller os selv, at det ikke kan lykkes.

- og hvad opfatter du som kirkens største gave i dens arbejde med børn og unge?

- Det er en kæmpe gave – og en udfordring – at vi hele tiden bliver tvunget til at formulere os, så det giver mening for dem, vi står over for. De unge lader os ikke slippe afsted med floskler og Jesus-remoulade. Unge i dag er vant til at spørge ind, når de ikke synes tingene hænger sammen, og her skal vi kunne formulere os, så det giver mening for dem, og samtidig skal vi turde stå inde for det, vi siger.

På folkekirkens digitaliseringskonference i år opsummerede biskop Tine Lindhardt, at vi som kirke vil nogen noget, vi vil ikke noget med nogen. Det er også vores store force i alt, hvad vi laver, at vi har et budskab, vi har noget, vi vil – men vi kræver ikke konformitet, og vi har en høj grad af frihed til at skabe rammer uden for højmessens rum, så vi kan rumme de unge på deres præmisser.

Hvad tænker du, når du hører ordene "Oh my God" (eller på SMS-sprog "OMG")?

- Jeg tænker 300 konfirmander, der synger "Nu falmer skoven", så det giver gåsehud på alle os voksne, og kirketaget, der er ved at lette, da de spontant klapper bagefter. Størstedelen af de unge i dag siger uden tøven "Oh my God!", uden at de knytter det til Gud; det er bare et udtryk, de har overtaget, men det er jo også et oplagt sted at forbinde vores verden med deres dagligdag.

Så da vi – den kateketiske enhed og en sognepræst i provstiet – inviterede til et konfirmandarrangement i Skt. Nikolai Kirke i Holbæk med fokus på gudsbilleder, fik min kollega den oplagte ide at kalde det "Oh my God!"

Konfirmanderne skulle rundt til det, der endte med at være 11 forskellige poster inkl. aftensmad, og præsterne fik hver en post med et kort oplæg fra os og en lille opgave. Posterne var fx Gud i måltidet, Gud i naturen, Gud i stilheden og Gud i dåben. Pointen var at vise forskellige sider af Gud. Efter alle posterne sluttede vi med en fælles gudstjeneste i kirken med salmesang, lys fra mobiltelefoner, en enkelt nyere popsang at gå hjem på – og ikke mindst 300 glade konfirmander.

HOLBÆK PROVSTI
Detlef von Holst, provst

Kirkelig ligning 2023:	88.139.184 kr.
Antal sogne:	24
Antal pastorater:	18
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	32
Antal præster:	30
Antal medlemmer af folkekirken:	55.931
Kirkeskatteprocent:	0,96%

ROSKILDE DOMPROVSTI

Anne-Sophie Olander Christiansen, domprovst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

I Roskilde Domprovsti kan vi ikke tale om 2022 uden at inddrage Himmelske Dage, som blev til i regi af Danske Kirkers Råd og Roskilde Stift og i et flot samarbejde mellem mange aktører. Eftersom dagene fandt sted i hjertet af Roskilde by, kom den igennem lang tid til at påvirke dagligdagen for et stort antal præster og medarbejdere i domprovstiets kirker.

Der var op mod 400 arrangementer, og for nogle kirkers medarbejdere blev det til arbejde i næsten døgn drift. Fordi alle tog opgaven på sig med humør og fleksibilitet, så blev arrangementet et godt eksempel på det lokale folkekirkelige engagement. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at sende en anerkendende tak for en ekstraordinær indsats i den lange planlægningsfase og i den intense og storslåede afvikling.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

Med foreløbig fire nye præsteansættelser og flere i vente står 2022 som et år med markante forandringer i præstestaben. Heldigvis har vi i domprovstiet en god tradition for godt kollegaskab, så det er med mod og glæde vi går ind i den nye fase, det naturligvis er, når der er udskiftning på centrale pladser i sognene.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Den stadigt voksende opgaveportefølje på provstikontoret har foreløbig resulteret i ansættelse af en kommunikationsmedarbejder, og i 2023 ser vi frem til ansættelse af endnu en provstisekretær. Formålet er ganske simpelt at mobilisere nogle flere muskler på provstikontoret til gavn og glæde for de enkelte menighedsråd i provstiet.

Foto: Julie Fischer, Kirkefotografen.

Kirkelig ligning 2023:	118.031.761 kr. / 96.235.172 kr.
Antal sogne:	17
Antal pastorater:	11
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	20
Antal præster:	31
Antal medlemmer af folkekirken:	65.557
Kirkeskatteprocent:	0,84%

ODSHERRED PROVSTI

Karin Bundgaard Nielsen, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

I 2022 afsluttes det store, omsiggribende renoveringsprojekt for den smukke præstegård fra 1845 i Vig Sogn. Det har været en lang og til tider noget opslidende proces, som har krævet et dybfølt engagement, gåpåmod og mange arbejdstimer for menighedsrådet – og ikke mindst kaldt på tålmodighed fra sognets nye præst. Præstegården repræsenterer en bevaringsværdig kulturarv, og med sin smukke store have, der rummer en alsidig flora – og dermed også fauna – er vi glade for, at vi har haft mulighed for at passe godt på den og gøre den levedygtig i mange år fremover.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

Sommerens Drop-in dåb som højtidelig og festlig intro til årets Vig Festival blev én af årets særlige begivenheder i Odsherred Provsti. Mens det var boldbanerne bag Vig Skole, der lagde rammen til årets Festival, så blev det Vig Kirke, der i år lagde hus til årets Fest-i-vand. Mange har en særlig tilknytning til provstiets kirker, fordi de har sommerhus her. Det mærker vi med glæde i kirkelivet her.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Det vil for 2023 særligt glæde mig, hvis vi i Odsherred Provsti lykkes med at få samlet samtlige menighedsråd, præster og ansatte ved kirkerne i provstiet til en fælles provstidag. Vi har så meget, der binder os sammen på kryds og tværs – særligt det kirkeliv, vi alle engagerer os i, hver på vores plads og med det ansvar, vi bærer der. Den glæde, vi har i det arbejde, som ind i mellem også kan være meget slidsomt, vil det være dejligt, om vi i endnu højere grad kan få mulighed for at dele med hinanden.

Kirkelig ligning 2023:	47.778.156 kr. / 40.134.127 kr.
Antal sogne:	13
Antal pastorater:	9
Antal valgmenigheder:	1
Antal kirker:	16
Antal præster:	15
Antal medlemmer af folkekirken:	26.451
Kirkeskatteprocent:	0,98%

RINGSTED-SORØ PROVSTI

Lars Poulsen, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

En kort situationsrapport fra 2022 og visioner for 2023 adskiller sig ikke væsentligt fra det, som vi kunne have skrevet de foregående år. Det bliver imidlertid stadig tydeligere, hvordan menighedsrådene i hver kommune opmuntrer og inspirerer hinanden i arbejdet for den fælles kirke – med åbenhed, lydhørhed og plads til hinanden. Dette gælder også, når vi en gang om året skal dele den fælles kirkeskat. Her er der ikke noget "først til mølle", endsize gramsen til sig selv. Denne erfaring gør os taknemmelige i provstiet, og denne gang skal den fremhæves i vores rapport til Stiftsbladet.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

Ringsted-Sorø provstiudvalg har en grundlæggende respekt for folkekirkens lokale selvstyre og tillid til menighedsrådenes prioriteringer. Den, som har skoen på, ved, hvor den trykker. Provstiets vigtigste opgave er at servicere ansatte og råd i arbejdet med at føre de gode intentioner ud i livet.

Foruden det årlige budgetsamråd for kommunens menighedsråd samles rådene en gang om året for at delagtiggøre hinanden og provstiudvalget i visioner og ønsker. Her ydes gensidig hjælp til at pudse ideerne af, og sluttelig optager provstiudvalget de enkelte projekter på en prioriteringsliste. Den gode tone mellem rådene hænger givetvis sammen med bevidstheden om, at "når 'de andre' tilgodeses nu, så kommer turen snart til vores kirke".

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Gode vaner kan holde længe. Der er ingen frygt for, at samarbejdet mellem menighedsrådene ændres i det kommende år.

Foto: Café In-Tro

Kirkelig ligning 2023:	49 + 44,5 millioner kr.
Antal sogne:	33
Antal pastorater:	15
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	36
Antal præster:	28
Antal medlemmer af folkekirken:	49.929
Kirkeskatteprocent:	0,95%

GREVE-SOLRØD PROVSTI

Anne Bredsdorff, provst

Nævn én vigtig ting, der er sket i provstiet i 2022.

I provstiet har vi i år holdt en møderække for menighedsrådsmedlemmer, medarbejdere og præster. Vi mødtes fem gange hen over foråret, hver gang et nyt sted i provstiet, hver gang med et nyt mødetema – fx "Hvad er folkekirken", "Hvordan hverver vi og involverer vi frivillige" og "Folkekirken som succes". Møderækken var tænkt som erstatning for den årlige, store provstidag, som har været aflyst under corona-nedlukningen.

Man hører nu og da, at "Det er altid de andre i det andet sogn, der får af provstiets midler"; så et formål med møderækken var, at det er en god måde at lære hinanden at kende på, sætte ansigter på hinanden, få talt sammen, spist sammen og gjort noget sammen, så vi ikke bliver fremmede for hinanden.

Nævn én særlig begivenhed i provstiet i 2022.

Provstiets præster var i marts på fælleskursus på Gammel Avernæs på Sydfyn - de smukke rammer er ikke uden betydning, når man skal være sammen. Programmet, som var sammensat af en præstearbejdsgruppe, var ikke alt for tætpakket, men havde fået indlagt god tid til at komme ud på gåture i landskabet. Det giver meget at være sammen, få snakket ordentligt igennem, lytte til hinanden. To deltidssygemeldte kolleger havde fået lov at deltage i det omfang, de kunne. Også de havde meget glæde af at føle sig inkluderet i fællesskabet.

Nævn én ting, I ser frem til i provstiet i 2023.

Provstiet får en ny provst i 2023. Jeg går af ved årsskiftet efter 15 års virke og indsættelse af 30 præster i embedet.

Foto: Kjeld-Ole Munk

Kirkelig ligning 2023:

Samlet for begge kommuner	72.022.000 kr.
Antal sogne:	11
Antal pastorater:	9
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	14
Antal præster:	26 (personer – ikke stillinger)
Antal medlemmer af folkekirken:	53.979
Kirkeskatteprocent: Greve Kommune	0,73%
Kirkeskatteprocent: Solrød Kommune	0,89%

STEGE-VORDINGBORG PROVSTI

Ny provst i Stege-Vordingborg

Jesper Larsen Svendsen blev ansat som provst for Stege-Vordingborg Provsti i Roskilde Stift den 1. august. Her svarer han på, hvad en god provst er, og hvorfor kristendommen er relevant i dag

Tekst: Sidsel Drengsgaard

Foto: privatfoto

Jesper Svendsen, hvorfor blev du præst?

- Min interesse for kristendom opstod, fordi min oldtidskundskabslærer i gymnasiet opfordrede mig til at læse teologi i Aarhus. Efter jeg var færdiguddannet, blev jeg underviser, og var glad for at formidle stof til unge mennesker. Men jeg ville også gerne – nogen tid efter – prøve at fortolke og forkynde. Så jeg blev ordineret af biskop Jan Lindhardt (min tidligere underviser fra Aarhus). Og lige siden har jeg ikke set mig tilbage!

Hvad holder du mest af i dit virke som præst?

- Det, jeg holder mest af i mit virke, er gudstjenesterne og sjælesorgssamtalerne under fire øjne. Her kan man erfare en menighedsfuldhed og empati, der ellers – i en travl hverdag – kan være svær at etablere. Langsomheden og eftertænksomheden hænger som regel sammen.

Hvad er en god provst?

- En god provst er en, der giver frihed til, at den enkelte præst kan forfølge den bedste måde at være præst på – og samtidig skabe et sammenhold, der giver præsterne et indtryk af, at de spiller på samme hold. En god provst er også en, der kan give menighedsrådene mulighed for at realisere de gode og vigtige initiativer, der dri-

ver det lokale fællesskab. Med andre ord, provsten giver inspiration og skaber muligheder for, at det lokale potentiale kan realiseres.

Hvad mener du, er folkekirkens største udfordring anno 2022?

- Den danske folkekirkens største udfordring disse år er den faldende forståelse i befolkningen for, at tilslut-

ningen til kirken er en afgørende kvalitet, og at menighedens fællesskaber er den bedste medicin mod ensomhed og tomhed. Så den danske folkekirke har en vigtig opgave i at overbevise de unge, moderne forældre om, at dåben er en livskvalitet, de ikke vil være foruden, og folkekirken har en stor opgave i at indbyde dem, der glider ud af de lokale fællesskaber. For

*Den danske folkekirkes største udfordring
disse år er den faldende forståelse
i befolkningen for, at tilslutningen
til kirken er en afgørende kvalitet, og at
menighedens fællesskaber er den bedste
medicin mod ensomhed og tomhed.*

Jesper Larsen Svendsen, provst

sagen er, at der er rigtig meget potentiale i den lokale folkekirke – man skal bare selv bidrage!

Hvorfor er kristendommen relevant for mennesker i dag?

- Kristendommen er relevant i dag anno 2022, fordi der i kirkerne tales forstandigt og kvalificeret om de spørgsmål, der optager folk generelt, men også for den enkelte. I kirkens forkyndelse tales der indsigtfuldt og klart om synd, skyld og skam, om forbrydelse og straf, om tilgivelse og forsoning (og man skal ikke lade sig narre af, at der sikkert tales med andre ord). Det er livets evige store spørgsmål. Og i den enkeltes tilfælde erfares det ofte, efter at havde været i kirke i sorg eller glæde, som en overraskelse, at det var så godt!

Hvilken bog har du sidst læst, og hvilken bog har betydet mest for dig?

- Den seneste bog jeg har læst, er skrevet af en af de dannede blandt kirkens foragtere, den franske forfatter Michel Houellebecq's "Interventioner" fra 2021. Jeg finder ofte stor glæde og tilfredsstillelse i at læse bøger af mennesker, som jeg er uenig med. Houellebecq har et skønlitterært forfatterskab bag sig af en sjælden skønhed, og han har tillige (i bogform; Intervention) deltaget i den offentlige debat af en guddommeligt forargelig styrke, der ind imellem rammer bunden! Her kan man lade sig forargeligt inspirere eller inspirere forargeligt, alt efter hvem man er!

Skal jeg være helt ærlig, så læste jeg som 14-15-årig (af en eller anden grund, for det gjorde man ellers ikke i mit nordjyske husmandshjem blandt fiskere og bønder) William Shakespeares Hamlet, og det gjorde et dannende og blivende indtryk. Den er blevet lidt af mig, eller lidt af det, der blev mig!

Men den mest betydningsfulde bog, jeg har læst, er Bibelen.

JESPER LARSEN SVENDSEN

56 år. Født i Brovst i Nordjylland.

Gift med Birgit Olsen, organist i Holsted Kirke, Næstved

Tidligere sognepræst i Næstelsø-Mogenstrup samt Holsted, fra august 2022 sognepræst i Langebæk

Tidligere sygehuspræst, Ringsted, feltpræst, Den kgl. Livgarde, samt beredskabspræst i Roskilde Stift

Cand. theol. fra Aarhus Universitet og Tübingen

STEGE-VORDINGBORG PROVSTI

Jesper Larsen Svendsen, provst

Kirkelig ligning 2023:	67.018.559 kr.
Antal sogne:	27
Antal pastorater:	11
Antal valgmenigheder:	0
Antal kirker:	27
Antal præster:	20
Antal medlemmer af folkekirken:	35.493
Kirkeskatteprocent:	1,02%

FEM SKARPE TIL STIFTSRÅDET

Torsdag den 7. december trådte det nyvalgte Stiftråd sammen ved sit første møde, der blev holdt i Landemodesalen i Palæet. Stiftsbladet kontaktede i den anledning rådets formand Bodil Therkelsen og stillede fem skarpe spørgsmål til Stiftrådets arbejde, resultater og forventninger

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Rune Hansen

Bodil Therkelsen, kan du fortælle i store træk for læserne, hvad Stiftrådets vigtigste arbejdsopgaver er?

Stiftrådets opgaver består kort fortalt af to store opgaver. Den første er på vegne af menighedsrådene at bestyre kirkernes og præsteembedernes kapitaler, herunder gravstedskapitalerne. Stiftrådet har en repræsentant siddende i et landsdækkende udvalg, Stifternes Kapitalforvaltning, hvor vi har næstformandsposten i bestyrelsen. Hvert år har vi inden den 1. marts til opgave som råd at melde ind- og udlånsrente ud.

Den anden opgave er, at Stiftrådet kan udskrive et bindende bidrag fra kirkekasserne til finansiering af aktiviteter gældende for hele stiftet. Det kan være aktiviteter mellem stiftet, menighedsråd og præster som undervisning i kristendom og udviklingsprojekter inden for undervisning, diakoni, IT, medier, kirkemusik og lignende samt forberedende analyser til igangsættelse af sådanne projekter. Vi udskriver i det kommende år 0,6 % i bindende stiftsbidrag, som indsamles gennem provstiernes ligningsbeløb.

Siden 2009 har der været nedsat et stiftråd i Roskilde Stift, ligesom i de andre stifter. Hvor langt og hvor godt vurderer du, at Stiftrådet i Roskilde på de 13 år er nået med de mål, I har sat jer?

Rent faktisk har jeg selv været med alle 13 år, og da vi i sin tid nedsatte stiftets udvalg, var der frit valg på alle hylder ud over det lovgivne.

Helt klart kommer Religionspædagogisk udvalg frem med deres indsatser rettet mod konfirmanderne i stiftet, som når de årligt trækker over 3.000 konfirmander til domkirken for at opleve og udleve kristentroens elementer i et set-up med Rollespilsakademiet og en deltagelse i en gudstjeneste, hvor salmer og indhold er gennemarbejdet hjemmefra til en total oplevelse i selve kirkerummet. Det er en stor succes og en fantastisk måde at opleve ungdommens møde med kristentro og historie. Omgivelserne kan ikke være bedre. Her er vi kommet godt i mål.

Kommunikationsudvalget står for et stiftsblad og en hjemmeside og er til stede på de digitale platforme.

Det er et enormt område, men vi har en fuldtidsansat kommunikationsmedarbejder og én mere på trapperne. Unge som ældre har jo adgang til de digitale platforme, og kirkens synlighed på disse er uvurderlig. Stiftsbladet er et kommunikationsmiddel, som vi stadig hæger om. Vores fortsatte mål er at bibeholde det håndholdte blad og supplere med de hurtige oplysninger på sociale platforme og nyhedsbrevet. Vi er nødt til at tænke fremad, og de gode udviklingstendenser skal speedes op. Her er plads til flere gode udfordringer.

Det nyvalgte Stiftråd samlet på sit konstituerende møde den 7. december. Midt for, til venstre for biskoppen, Stiftrådets genvalgte formand Bodil Therkelsen.

Det grønne stiftsudvalg blev søsat under den tidligere biskop, der har et stort hjerte for klima og bæredygtighed. Der udvikles erfa-konferencer og udgives bogværker om de muligheder, der allerede findes i vores grønne udvalg. Lige nu er det den grønne omstilling, som Joy Mogensen jo stod fadder til, der skal i sving i stiftet. Vi er stadig på vej – og rigtigt godt på vej!

I de senere år har især Diakoniudvalget udviklet tiltag omkring hjælp til ensomme, unge som ældre, og har afholdt indtil nu to velbesøgte årlige konferencer. Det er også kommet for at blive. Vi er så godt på vej og ser frem til nye tiltag.

Vi er gennem Global Kristendom involveret i Mellemkirkeligt Råd og møder også op til Krop-, sind- og ånd-messerne, hvor de frivillige stiller op for at fortælle om kristentroens muligheder. Stiftet har en migrantpræst, der koordinerer migrantpræsterne fra hvert provsti til indsatser, som er målrettet de opgaver, der kan være meget forskellige med migranter og nu også flygtninge. Det er et særligt område, og forskellige steder i stiftet kan håndtere det på hver deres måde. Der er liv i det, og det er det vigtigste.

Liturgiudvalget, det nyeste skud på stammen, er selvfølgelig opstået på baggrund af den igangværende debat omkring gudstjeneste og menighedens liv og deltagelse i den. Der er klart store potentialer i dette udvalg, og der skal udbredes indsigt og forståelse til menighederne rundt i stiftet, så mulighederne er enorme.

Hvad kan de enkelte sogne i by og på land bruge Stiftrådets indsats til?

De enkelte sogne bruger forhåbentlig de inspirationsmuligheder, der kommer gennem Stiftsbladet, stiftshjem-

mesiden og de sociale medier til at lade sig inspirere til selv at komme videre. Vi har stadig en stor opgave med at gøre os "brugelige" overfor både provstisamarbejder og enkeltsovsarbejder, men vi fortsætter gennem information til provster og gennem blad og andre medier.

Hvilke tre vigtige ting ser Stiftsrådet frem mod i 2023?

Vi ser i den grad frem til en visionsproces! Den nye biskop og dennes visioner, Stiftsrådets og biskoppens fælles visionsproces, og et år, hvor stiftet ikke skal være førende på arrangementer og store konferencer og bare kan komme i mål med kontakt til menighederne ved Stiftsdagen, ændret bevågenhed på udvalg og især gennem provstiudvalgene, som vi mødes med i oktober.

Vi har brug for at tænke store tanker sammen og til fælles bedste finde et fodslag for de kommende tider. Det glæder jeg mig til at være en del af! Stiftsrådet har så mange spændende mennesker samlet på ét sted, og det skal vi vide at benytte os af!

Vi har et beskedent 100-års jubilæum at fejre til Stiftsdagen, men ellers hviler vi på de tre store oplevelser, som Stiftet var involveret i sidste år, nemlig Himmelske dage, og Roskilde Stifts 1000-års jubilæum, der også blev Peter Fischer-Møllers afsked med bispegeringen efter 14 år og slutteligt bispevielse af Ulla Thorbjørn Hansen i september. De to sidste oplevelser indebar også Majestætens tilstedeværelse i Roskilde Domkirke, og det giver altid en særlig glans og patos!

Du har taget endnu en valgperiode for Stiftsrådet.

Hvad er det, der driver dig?

Lysten til at udvikle, lysten til at involvere sig med andre mennesker og skabe fællesskab. Lysten til at give liv til et glædeligt budskab. Det er gået under huden på mig. Det har altid ligget i mit liv at skubbe på, opdne, finde drivkræfter frem hos andre, at få ting til at ske i fællesskab. Jeg har været umådelig heldig med at være folkevalgt ind i et større menighedsråd, der har haft disciplinen og kompetencerne til at udvikle selve sognearbejdet i et fællesskabs-fremmende liv med lokalsamfundet. At forkynde Kristus som hele Verdens Frelser er en aldeles fabelagtig "altid-igangværende" proces og oplevelse, og den kan kun anbefales!

STIFTET I TAL

Roskilde Stift pr. 1. januar 2022

Indbyggere:
743.096

Medlemmer af folkekirken:
570.945

Medlemsprocent:
76,8 procent

.....

4.885 blev døbt

6.212 blev konfirmeret

1.368 par blev viet

6.516 blev bisat eller begravet

1.626 meldte sig ind i folkekirken

896 meldte sig ud af folkekirken

Kilde: Danmarks Statistik

.....

12 provstier

305 sogne

227 menighedsråd

289 præstestillinger

257,8 normerede årsværk

15 ansatte i stiftsadministrationen

5.480 kvadratkilometer

TEGN ET STIFT

Tekst: Ulla Thorbjørn Hansen, biskop

Roskilde Stift består af 12 vidt forskellige provstier med 313 sogne, henved 300 præster og 230 menighedsråd. Kirkelivet blomstrer i og omkring kirkerne på landet og på øerne, i forstæderne og i købstæderne med ældgamle traditioner og helt nye initiativer.

Lad os tegne stiftet i al sin mangfoldighed, tænkte vi i efteråret. Da stiftet kun eksisterer i kraft af de 12 provstier og de mange sogne, skulle lokale kræfter på banen. Så de tolv provster og grafisk designer Emma Sivell kom i spil. Provsterne bød ind med deres lokale natur lige fra Møns klinten og Odsherreds strande, høns på Havdrup kirkegård til Lammefjordsgulerødder. Men det blev straks sværere, da der skulle udvælges bygninger og kulturelle elementer, for der er så meget at vælge imellem. Velkendte kirkebygninger og jættestuer, Ingemann og Grundtvig, Dagmar-, Orø- og Kirke Hyllinge-korsene, ja, selv Gardehusarregimentet og Odintoget, har alle fundet deres plads i myldre billedet af Roskilde Stift.

Ud over stiftsbilledet, er der skabt en tegning for hvert provsti med provstiets geografiske grænser. I det fælles stiftsbillede har vi valgt at se bort fra grænserne, selvom de selvfølgelig findes i virkelighedens verden, da provstierne i fællesskab udgør stiftet. Det skulle gå stærkt, da vi gerne ville have kortet klart til det nye kirkeår, så den version du ser her i Stiftsbladet, er en prototype. Billedet vil blive finpudset i den kommende tid, så det står helt skarpt til Stiftsdagen den 18. marts 2023.

Formålet med stiftskortet er at fremme erkendelsen af, at vi har meget at byde på i det store stift som strækker

sig ud over 5.480 kvadratkilometer! Og at vi hører sammen i Roskilde Stift – så forskellige som vi er.

Illustration af Stege-Vordingborg Provsti og prototype af Roskilde Stift er af Emma Sivell.

DET SAMLEDE STIFTSKORT

Stiftsrådets strategiudvalg har besluttet, at der skal arbejdes med en ny vision for Roskilde Stift. Der er holdt flere møder i strategiudvalget, hvor der var enighed om, at den slags ikke kan besluttes top-down. Ejerskab er altafgørende, hvorfor bl.a. stiftsrådet og provsterne vil blive inddraget i dette vigtige arbejde. Formålet er at skabe de bedst mulige vilkår for evangeliets forkyndelse i Roskilde Stift anno 2023 og fremadrettet.

MØD STIFTETS UDVALG

Stiftsrådet har nedsat ni udvalg, der skal være med til at styrke forskellige aspekter af det kirkelige liv i stiftet. Mød udvalgene her og læs, hvordan du kan bruge eller engagere dig i dem

Tekst: Sidsel Drengsgaard

Stiftsrådets formål er at styrke folkekirkens liv og vækst – derfor har rådet nedsat ni udvalg, der hver især arbejder med et område, der er vigtigt for det kirkelige liv i stiftet.

Fælles for alle udvalgene er, at de ønsker at inspirere og kvalificere det lokale arbejde i sogne og provstier – og på tværs heraf i form af samarbejdsprojekter.

Ønsker du og dit sogn assistance eller vejledning fra et af udvalgene, er I meget velkomne til at kontakte udvalgets formand, der vil finde ud af om og hvordan, udvalget kan hjælpe.

Har du kompetencer og interesser inden for et af områderne, kan du stille dig til rådighed for udvalgets arbejde ved at kontakte udvalgsformanden. Det er da op til udvalget at beslutte, om de ønsker at optage endnu et medlem. Ønsker de det, skal et nyt medlem godkendes af Stiftsrådet.

Her præsenteres de ni udvalg og på de følgende sider kan du få et indblik i udvalgenes arbejde det forgangne år.

DIAKONIUDVALGET

Besøgstjeneste, hjemløsearbejde og julehjælp er eksempler på diakonale indsatser. Dette udvalg har som målsætning at styrke og inspirere det diakonale og sjælesørgeriske område i stiftets sogne. Man ønsker at indsamle viden, inddrage erfaringer fra ind- og udland, at afholde temadage og varetage kontakten til diakonale organisationer med henblik på at fremme og udvikle samarbejdet mellem disse og sognene.

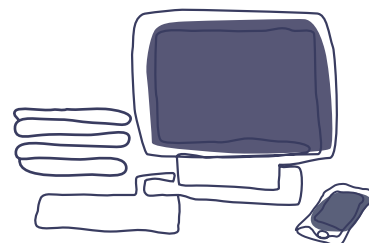
Formand: Pens. sognediakon
Hanne Hummelshøj
☎ 4013 0899 @ hh@kildebr.dk

GRØNT STIFTSUDVALG

Man ønsker med dette udvalgs arbejde at fremme en bevidsthed om ansvaret for Guds skaberværk i kirkernes hverdag og tilskynde til handling til gavn for natur, klima og miljø på sogne-, provsti- og stiftsniveau. Man ønsker at inspirere og medvirke til, at man lokalt tænker klima og miljø ind i kirkens daglige liv både i gudstjenesten, den daglige drift og på kirkens grønne områder.

Formand: **Rasmus Christoffersen**
☎ 2114 3688
@ rc@roskilde-kirkegaarde.dk

KOMMUNIKATIONSUDVALGET

Det er udvalgets opgave at sikre en tidssvarende, relevant og aktuel kommunikationsindsats fra stiftets side. Det gælder både intern og ekstern kommunikation herunder drift og udvikling af hjemmeside, tilstedeværelse på sociale medier og udgivelse af diverse publikationer. Udvalget skal også sikre rådgivning af biskoppen over for pressen og tilige arrangere inspirationsdage for kommunikationsansvarlige i sognene.

Formand: **Sonja Andersen**
☎ 2368 8747
@ sonja_jens@outlook.dk

LITURGIUDVALGET

Gudstjenesten er omdrejningspunktet for udvalgets arbejde: ritualerne, prædikenen, salmesang og kirke-musik. Man ønsker at skabe et øget fokus på det liturgiske arbejde, at skabe forum for debat og vidensdeling og at understøtte det landsdækkende udvalgsarbejde vedrørende liturgi, som biskopperne har igangsat. Ambitionen er at støtte og inspirere menighederne blandt andet til et øget samspil mellem præst og menighedsråd i forhold til gudstjenesten.

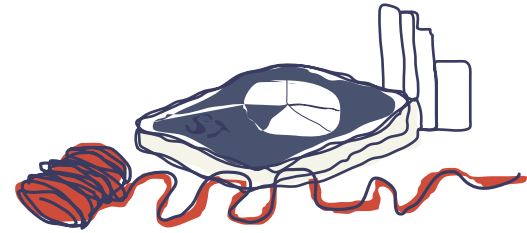
Formand: Domprovst
Anne-Sophie Olander Christiansen
☎ 4635 0878 @ asc@km.dk

RELIGIONSPÆDAGOGISK UDVALG

Her handler det om formidling af kristendom på nye måder – til børn, unge, voksne og ældre. Udvalget arbejder med, hvordan man kan gøre kristendommen og kirken relevant og tilgængelig på nye måder og for nye modtagere. Man ønsker at inspirere og bidrage til udviklingen af det kirkelige arbejde i stiftet blandt andet gennem partnerskaber med andre aktører i samfundet. Eksempler på det er arbejdet med skoletjenester, konfirmandtræf og gerontologi.

Formand:
Provst **Jens Elkjær Petersen**
☎ 5185 6442 @ jep@km.dk

STRATEGIUDVALGET

Stiftsrådet vurderer løbende sin egen indsats. Det overvejes, hvilke udvalg man har, og hvordan pengene bruges. Til støtte for dette arbejde har man nedsat et strategiudvalg, der løbende orienterer stiftsrådet om ny viden og forskning af relevans for kirkelivet i Roskilde Stift. Udvalget medvirker derudover til at sikre en rød tråd i stiftsrådets og udvalgenes arbejde. Sammen med kommunikationsudvalget arbejder man med at synliggøre udvalgenes og stiftskonsulenternes arbejde.

Formand:
Bodil Therkelsen
☎ 4062 6877 @ stavbt@hotmail.com

UDVALGET FOR GLOBAL KRISTENDOM

Nøgleordene for dette udvalg er mission, religionsmøde og mellemkirkelige relationer. Opgaven er at inspirere og medvirke til, at disse aspekter af kristentroen bliver forstået som en integreret og vigtig del af de lokale sognes liv og opgave. Man ønsker at bidrage til, at kontakten til andre kristne kirker i og uden for Danmark styrkes, at støtten til missionsselskabernes aktiviteter øges, og at sognene er med til at skabe gode rammer for religionsdialog.

Kontakt: **David Varming Winsløv**
☎ 2974 4909 @ dvw@km.dk

UDVALGET FOR KIRKE PÅ VEJ

Her arbejder man med nye måder at være og lave kirke på. Det sker gennem projektet "Kirke på vej" – og udvalgets opgave er at sikre gode rammer for og opfølgning på projektet. I projekt "Kirke på vej" har man fokus på de mennesker, der ikke i forvejen bruger kirken jævnligt. Man ønsker at eksperimentere med nye udtryk for tro, spiritualitet og kirke. Udvalget ønsker at afholde læringsnetværk og inspirationsdage til glæde for alle i stiftet.

Formand:
Provst **Anna Helleberg Kluge**
☎ 3136 2105 @ ahe@km.dk

UDVALGET FOR PRÆSTEKURSER

Udvalget arrangerer et årligt stifts-præstestævne, et nytårsmøde, retræter og supervision for præster.

Kontakt:
Sara Horneman-Thieleke
☎ 2166 5502 @ shf@km.dk

STIFTETS FAGLIGE NETVÆRK

GERONTOLOGI

Inspiration til arbejdet med ældre i kirken

Netværk for gerontologi i Roskilde Stift har fået en 25 % gerontopædagogisk konsulent ansat. Hun skildrer her nogle af de udfordringer med de ældre, som folkekirken står overfor

Tekst: Lillian Jordan Nielsen

Foto: Neel Vincentsen

Folkekirken stand på DemensDagene, som går på skift mellem landets stifter. Her er Roskilde Stift repræsenteret i 2022. Fra venstre: Stinna Ahrenst, Lisbeth Mannerup, Nana Schiøtt Hansen og Lillian Jordan Nielsen. Fotografiet er taget af standen inde ved siden af, oplyser Lillian.

Vi bliver flere og flere ældre i Danmark.

Hvert år får 8.000 mennesker en demenssygdom, men endnu flere bliver ramt, idet deres ægtefæller og familiemedlemmer bliver pårørende til en demensramt. Det er svært at få en plejehjemsplads, inden man fysisk eller kognitivt ikke kan klare sig i eget hjem længere. Alene fordi der ikke er plejehjemspladser nok.

Det har fået betydning for præsternes arbejde. Plejehjemsgudstjenesterne skal nytænkes, fordi de ældre kort og godt er blevet dårligere, når de kommer på plejehjem. Et øget fokus på samarbejdet med ledelsen og plejepersonalet skaber rammerne for mødet med kirken og den sjæleomsorg, som de ældre har brug for.

Folkekirken skal også nå de ældre

I Roskilde Stift er vi godt organiseret, da vi gennem flere år har haft et Ældre- og kirkeudvalg, hvor der sidder en præst fra hvert provsti med særlig indsigt og hjerte for ældreområdet. Herigennem kan kollegerne i provstiet få råd og støtte. Men der er brug for flere kurser, inspirationsdage og faglig sparring, ligesom der er brug for samarbejde med frivillige, menighedsråd, provstiudvalg og kommunen.

Derfor har stiftets religionspædagogiske udvalg ansat en gerontopædagogisk konsulent, der kan støtte dette vigtige arbejde i Roskilde Stift.

Hvordan løfter vi opgaven i kirken?

Folkekirken har stærke traditioner for at sætte ord, musik og handling på håb, trøst, tilgivelse og kærlighed til og for det enkelte menneske. Men hvordan når vi et menneske med demens eller møder den ældre i eget hjem? Det kræver uddannelse og samarbejde med andre faggrupper.

Plejehjemsgudstjenesterne ændrer sig med tiden, fordi de ældre er kognitivt udfordret, og derfor har mange præster brug for at få vejledning i at holde demensvenlige gudstjenester.

Vi lever længere og dør oftere af en demenssygdom, kræftsygdom eller andet. Den naturlige død bliver sjældnere, fordi vi er blevet bedre til genoplivning og behandling. Der er brug for præster på plejehjemmene til den svære samtale med såvel beboere som pårørende. Samtidig er der behov for pårørendegrupper til demensramte samt et tæt samarbejde med demenskonsulenterne i kommunen. Vi præster er sjælesørgere og en vigtig stemme, der bringer tro, håb og kærlighed i spil i menneskers liv fra fødsel til død.

Det kræver en målrettet indsats i folkekirken og i de enkelte sogne for at skabe trygge rammer og initiativer for de ældre. Det kan kun ske, hvis vi løfter opgaven sammen. Alle i folkekirken skal klædes på og inspireres til denne vigtige opgave, som kommer til at fylde mere i fremtiden, fordi vi bliver ældre og ældre.

Brug derfor Netværket for gerontologi og kontakt gerontopædagogisk konsulent Lillian Jordan Nielsen.

Stiftets gerontopædagogiske konsulent ved en demensgudstjeneste hjemme i eget sogn.

LILLIAN JORDAN NIELSEN

Sognepræst i Skt. Jørgens Sogn, Næstved.

25% gerontopædagogisk konsulent, master i sjælesorg, efteruddannet inden for demens, forfatter til bogen 'På vej væk - pårørendegruppe i kirken', Eksistensen 2022.

STIFTETS FAGLIGE NETVÆRK

Stiftet har en række faglige netværk, nedsat af biskoppen.

Du kan læse mere om de faglige netværk og om, hvad du kan bruge dem til, på stiftets hjemmeside, roskildestift.dk/for-praester/faglige-netvaerk-i-stiftet

Hvis du vil i kontakt med et af netværkerne, så kan de kontaktes via nedenstående tovholdere:

GERONTOLOGISK NETVÆRK

Sognepræst og gerontopædagogisk konsulent **Lillian Jordan Nielsen**
📞 2362 6346 @lsaa@km.dk

NETVÆRK FOR KRISTEN SPIRITUALITET

Sognepræst **Helle Brink**
📞 2143 2263 @hebr@km.dk

NETVÆRK FOR MIGRANTPRÆSTER

Sognepræst og migrantpræst **David Varming Winsløv**
📞 2974 4909 @dvw@km.dk

NETVÆRK FOR GYMNASIEPRÆSTER

Sognepræst **Marianne Myssen**
📞 2045 0145 @marm@km.dk

SPECIALPÆDAGOGISK NETVÆRK

Provst **Jesper Svendsen**
📞 5114 3766 @jsve@km.dk
Sognepræst **Anne Rydahl Nielsen**
📞 5639 8701 @arn@km.dk

HOMILETISK NETVÆRK

Sognepræst **Maria Harms**
📞 4636 6438 @mhar@km.dk

BRUG KONSULENTERNE

Hvis I mangler kyndig vejledning, når det fx gælder tjenesteboligen, energien og klimaet eller kirkegården, så er der hjælp at hente i stiftet. Her følger et kig på den statslige samt folkekirkens konsulentordning

Tekst: Otto Lundgaard

Nationalmuseet Kirkekonsulenterne

☎ 4120 6121 @ kirkekonsulenter@natmus.dk

Akademiraadets Udvalg for Kirkekunst

☎ 3374 4910 @ info@akademiraadet.dk

Orgelkonsulent, fhv. domorganist

Domorganist Kristian Olesen

☎ 2076 0732 @ krolesen@gmail.com

Bygningskonsulent for tjenesteboliger mv.

Arkitekt MAA Michael Madsen

☎ 5993 1900 @ mm@arkma.dk

Kirkegårdskonsulent

Landskabsarkitekt MDL

Karin Nygaard Corfitzen

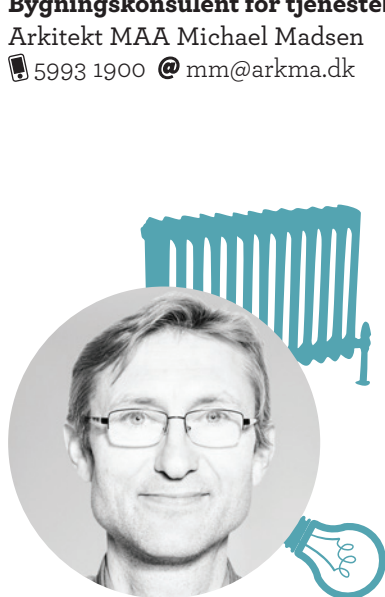
☎ 2973 1640 @ knc@opland.eu

Kgl. Bygningsinspektør i Roskilde Stift

Gitta Hammer, Erik Arkitekter A/S

☎ 4214 7037 @ gh@erik.dk

Varme-, energi-og klimakonsulent

Civilingeniør Poul Klenz Larsen

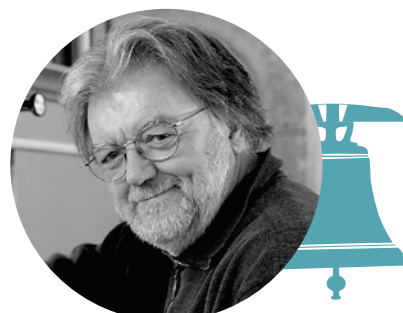
☎ 2015 3530 @ kvek@outlook.dk

Bygningskonsulent for landbrug

Karl-Åge Hornshøj Poulsen

☎ 2118 5981 @ khp@vkst.dk

Klokkekonsulent

Organist, klokkenist Per Rasmus Møller

☎ 2380 4428 @ prm@km.dk

ROSKILDE STIFTS TUSINDÅRS- JUBILÆUM

Året 2022 begyndte med en udsættelse, idet stiftets tusindårsjubilæum blev rykket fra sidst i januar til sidst i august. Havde vi kunnet vente i 1000 år, gik det vel an med at forlænge med syv måneder – men fejret, dét blev stiftet

Tekst: Otto Lundgaard og Sidsel Drengsgaard

Fotos: Rune Hansen

Under mottoet "Kirke og Samfund i 1000 år" blev jubilæumsfestlighederne åbnet fredag den 19. august i Palægården. I kirkeministerens fravær på selve dagen trådte sundhedsminister Magnus Heunicke til med den officielle hyldesttale:

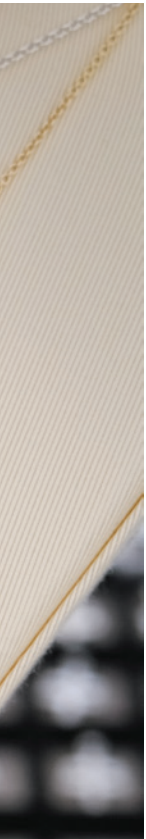
"Kirke, samfund og kultur har hængt og hænger sammen, og det har Roskilde været et centralt omdrejningspunkt for", fastslog ministeren. At Roskilde lige netop i denne stund blev velsignet med sommerregn, afholdt ikke tilhørerne fra at blive stående og siddende.

Roskilde Stift kan bryste sig af hele tre navnkundige kors: Dagmarkorset, Orøkorset og Roskildekors. I forbindelse med fejringen af tusindårsjubilæet trådte festkomiteen i historiens fodspor ved at bede en lokal guldsmed Anders N. Hansen nyfortolke Roskildekors. Det kom der dette elegante kors ud af – og også det blev solgt fra teltet under jubilæumsfejringen.

Uden mad og drikke duer jubilæumsfestlighederne ikke. Slagter og pølsemaker Leif "Luffe" Larsen fra Brugsen i Asnæs havde kreeret tre slags grillpølser, krydret med persille, ramsløg og andre urter fra gamle Danmark. De fik navn efter tre navnkundige skikkelser i stiftets tusindårige historie: Gerbrand, Absalon og hele 3 gange Peter.

Søndag den 21. august blev jubilæums-festlighederne afsluttet i domkirken med en højtidelig festgudstjeneste, hvor biskop Peter Fischer-Møller holdt sin afskedsprædiken. Blandt gæsterne blev Hendes Majestæt Dronning Margrethe den Anden modtaget, her af Morten Thomsen Højsgaard, direktør for ROMU.

"Evangeliet er stadig spillevende, afslørende, inspirerende og provokerende. Jeg beder til, at det må fortsætte med at være sådan mange år endnu - måske 1000 år mere," fastslog den afgående biskop.

Efter sigende skulle Margrete den Første være den første kongelige, der blev gravlagt i Roskilde Domkirke. Lørdag den 20. august skete imidlertid det forunderlige, at Margrete rejste sig fra fortiden og trådte ind i nutiden, endda ud af domkirken og ind på Stændertorvet for at møde folket.

Alle otte i følget er medlemmer af Rollespilsakademiet, som opførte gadeteater og på denne måde bragte kirken og folket sammen uden for kirkens massive mure.

Efter gudstjenesten var der indbudt til afskeds-reception for biskop Peter Fischer-Møller under den augustblå himmel i Palægården. Blandt hyldesttalerne hørtes stiftets religions-pædagogiske udvalg, der takkede biskoppen for hans engagement i konfirmandarbejdet, herunder det årlige Konfirmandtræf for 3.500 konfirmander.

"Du har virkelig været med til at gøre troen levende for dem, der kommer efter os. Nogen mente endda, at de havde givet en high-five til selveste paven - så stort var det for dem", lød takken. Som tak modtog Peter Fischer-Møller en miniature af Konfirmandtræffets symbol, Helligåndsduen, her fæstnet på en natursten fra Roskilde Fjord.

HIMMELSKE DAGE I ROSKILDE

Blandt årets højdepunkter i stiftet var "Himmelske Dage i Roskilde", som fandt sted i Kristi himmelfartsdagene og samlede gæster fra mange kirkesamfund - ja, fra hele verden. Næste gang, vi samles til Himmelske Dage, bliver i Silkeborg, når Aarhus Stift er vært i 2025

Tekst: Otto Lundgaard

Fotos: Rune Hansen og Otto Lundgaard

Ansættelser 2022

Anita Obeling Kring
Tveje Merløse

Randi Rye
Roskilde Søndre Sogn

Kristine Marstrand-Jørgensen
Agersø-Omø

Jesper Larsen Svendsen
Stege-Vordingborg Provsti

Merete Dalby Hansen
Nordstevns

Niels Erik Jørgensen
Vemmelev-Hemmeshøj

Myrna Sara Kristiansen Hidalgo
Antvorskov

Mille Bang
Himmelev

Marcus Greiner Hultberg
Raklev-Røsnæs

Karin Wandall
Jyderup-Holmstrup

Vanja Thaulow
Himmelev

Katrine Brix
Nørrevang

Nadia Hoxer Dyhrberg-Krantz
Mosedø

Nikolai Wessel
Stevns Valgmenighed

Helene Drejer Lund
Benløse

Pernille Stefanie Neerlin
Svogerslev

Jon Skjold Henriksen
Vipperød

Ole Bjerglund Thomsen
Tryggevælde Provsti

Sanne Dahlin
Hundige-Kildebrønde

Benedikte Sveigaard
Gimlinge-Hyllested

Esben Rom Ejsbøl Christensen
Fensmark-Rislev

Benedikte Brisson
*Hårslev-Ting Jellinge-Krummerup-
Kvislemark-Fyrendal-Førslev*

Sofie-Amalie Schmidt Blauner
Vor Frue i Kalundborg

Mette Marie Ladekær Gräs
Rye-Kirke Sonnerup

Mette Lundgaard Hansen
Holsted

Kristine Elisabeth Nørup Nymann
Tune

Maria Ena Pedersen Lessing
Karlsunde-Karlstrup

Emma Weirsøe Kolding
Sankt Jørgensbjerg

Lars Kristian Lyngberg-Larsen
Snesere-Everdrup

Nora Uldall Charmati
Herfølge

Kærne Foersom
Orø-Tveje Merløse

Tjenestefrihed uden løn

Sarah Krøger Ziethen
Roskilde Domsogn
15. august 2022 til 21. juli 2025

Afsked 2022

Randi Rye
Svogerslev

Nana Schiøtt Hansen
Sankt Nikolai

Sine Sofie Sørensen
Antvorskov

Rasmus H. C. Dreyer
Agersø-Omø

Jens Michael Nissen
Egebjerg-Nørre Asmindrup

Sophie Juel
Vipperød

Erhard Schulte Westenberg
Terslev

Kærne Foersom
Rye-Kirke Sonnerup

Kirsten Jeanette Fogsgaard
Munke Bjergby-Kirke Flinterup

Carsten Mølgaard Hansen
Solrød

Emma Weirsøe Kolding
Sankt Jørgensbjerg

Hannah Reinholdt Clausen
Undløse-Søndersted

Freja Boe-Hansen
Lyng-Vester Broby

Søren Vester Legarth
Benløse

Marie Riisgaard Legarth
Sankt Mikkels i Slagelse

Helga Tidemann Jensen
Årby

Mette Marianne Magnusson
Køng-Svinø

Karin Wandall
Vallekilde-Hørve

Anne Bredsdorff
Greve-Solrød

Annika Rasmussen
Vor Frue i Kalundborg

Lene Funder
Vipperød

Henrik Fuglsang-Damgaard
Ringsted

Eva Melhof
Snesere-Everdrup

Kirsten Schmidt
Orø

Nynne Lange Reddersen
Hundige-Kildebrønde

Hans Eiler Hammer
Syv-Ørsted-Dåstrup

Ordinationer 2022

Marcus Greiner Hultberg
24. januar 2022 *Raklev-Røsnæs*

Mille Bang
24. januar 2022 *Himmelev*

Emma Weirsøe Kolding
14. marts 2022 *Sankt Jørgensbjerg*

Anita Obeling Kring
14. marts 2022 *Tveje Merløse*

Maria Ena Pedersen Lessing
14. marts 2022 *Karlsunde-Karlstrup*

Lars Kristian Lyngberg-Larsen
14. marts 2022 *Snesere-Everdrup*

Mette Lundgaard Hansen
3. maj 2022 *Holsted*

Kristine Elisabeth Nørup Nymann
3. maj 2022 *Tune*

Mette Marie Ladekær Gräs
19. juni 2022 *Rye-Kirke Sonnerup*

Sofie-Amalie Schmidt Blauner
19. juni 2022 *Vor Frue i Kalundborg*

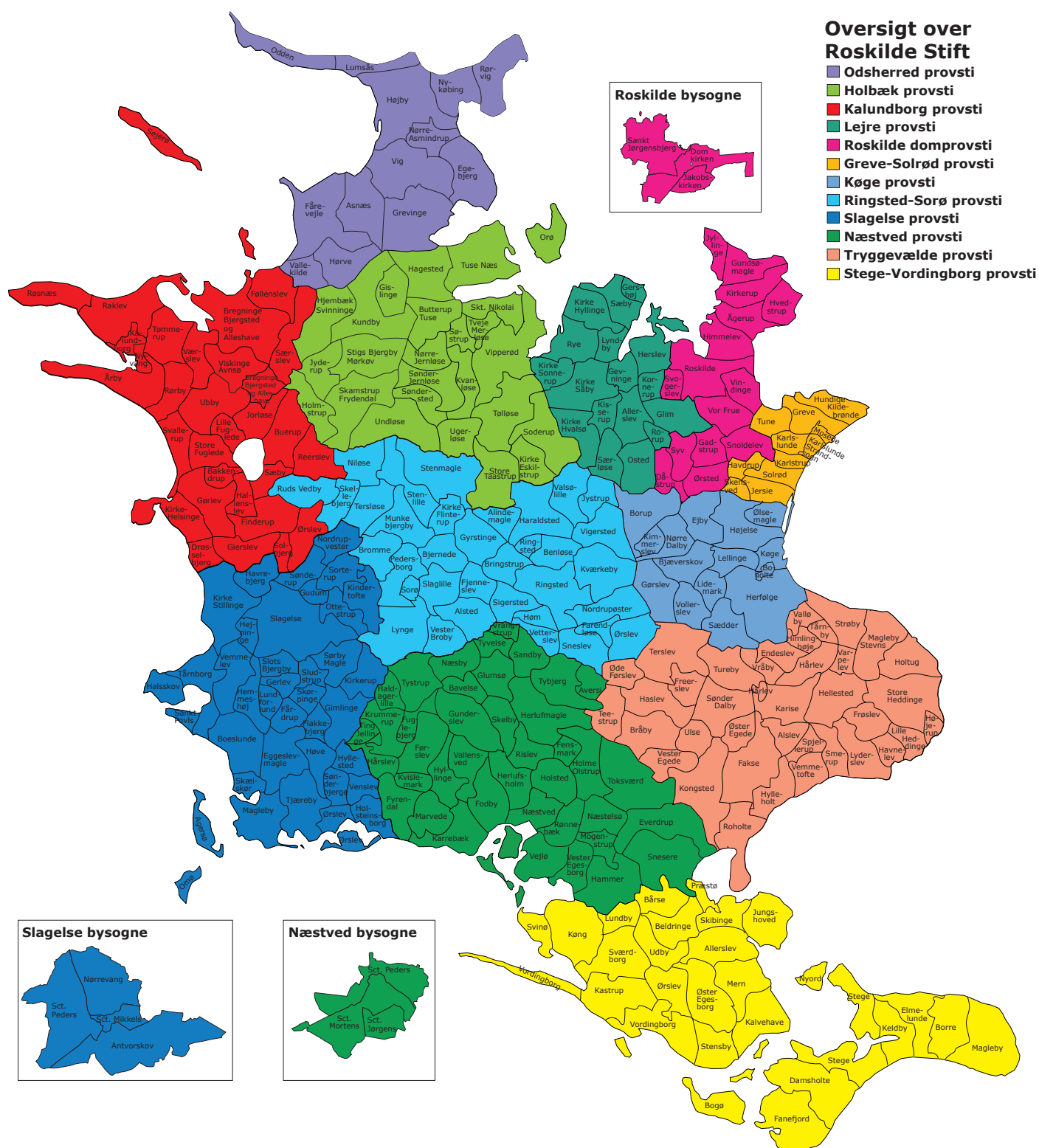
Helene Drejer Lund
16. august 2022 *Benløse*

Benedikte Sveigaard
16. august 2022 *Gimlinge-Hyllested*

Nora Uldall Charmati
19. september 2022 *Herfølge*

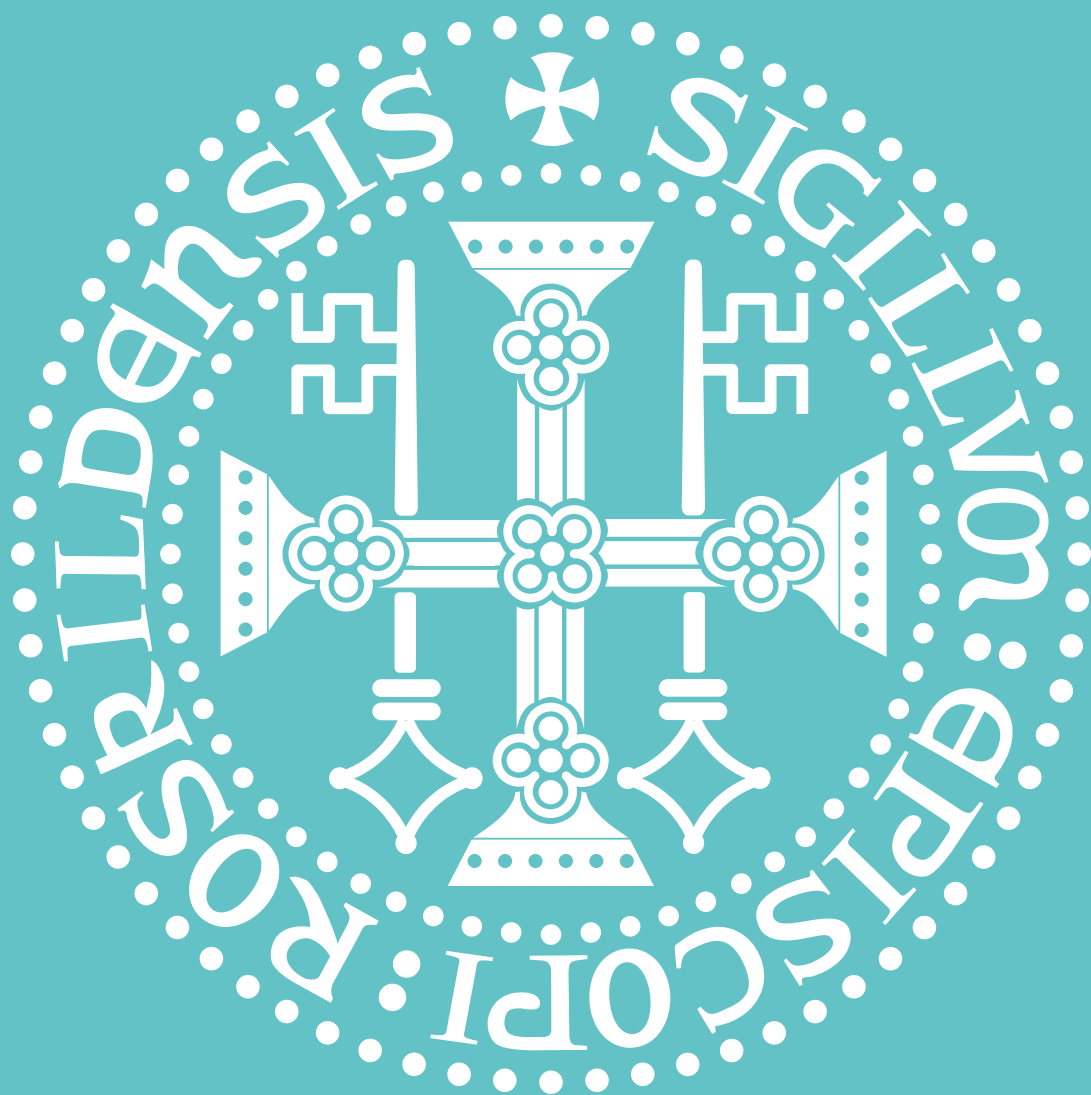
Pernille Neerlin
19. september 2022 *Svogerslev*

Kortet er skabt af Peter Nielsen, tidligere medlem af stiftets kommunikationsudvalg. Kortet kan downloades fra stiftets hjemmeside, hvor det også har interaktiv funktion. Prøv selv!

roskildestift.dk/stiftet/interaktivt-kort-over-roskilde-stift

WWW.ROSKILDESTIFT.DK